

Linnéuniversitetet

Kalmar Växjö

Examensarbete 15 hp - kandidatnivå

Journalistik

Män har superkrafter & kvinnor har sexappeal

En kvalitativ, jämförande studie ur genusperspektiv

Lii Almnäs
Stina Johansson

Journalistik och medieproduktion,
180 hp
Höstterminen 2013

Handledare: Britt-Marie Ringfjord

Abstract

Authors: Lii Almnäs och Stina Johansson

Title: Män har superkrafter & kvinnor har sexappeal

Level: BA Thesis in Journalism

Location: Linnaeus University

Language: Swedish

Number of pages: 58

Media has a big impact on our lives and is one of the main channels for people to receive information. When received, the messages create a meaning for the people that read, hear or see them. In other words, media could be seen as a source for people on how to perceive the world and it gives a certain picture of what is "normal". We chose to do this study to get a deeper knowledge of how men and women are being portrayed in a Swedish lifestyle magazine and what messages that sends out to the readers.

In this study we have examined how men and women are being portrayed in the Swedish magazine *Café*, both in photographs and in text. We have used qualitative, rhetorical and semiotic methods to detect the differences and similarities in the four articles examined. The theoretical framework in this study is mainly based on Laura Mulveys "The Male Gaze", Anja Hirdmans theory about homosociality and Anthony Giddens well-known theory about structuration. Also, we have used radical feminism and Judith Butlers theory "The Heterosexual Matrix".

The main findings show clear differences connected to the typical normative ideas that has long existed for the male and female gender. In the articles examined in this study, men are being described as independent and strong with no need to lean on other people to be successful. Women on the other hand, are being presented as sensitive, dependent and weak sexual objects. According to the articles, they have no capacity to succeed on their own and their role is merely to please and obey the men.

The findings on how the genders are being portrayed, and that men are given the main attention and focus show us that *Café* doesn't at all favor the development for the equality between the two genders. That is an important issue and shows that more research needs to be done within the gender field.

Keywords

Gender, Masculinity, Femininity, *Café*, Journalism, Identity, Portrayals

Innehåll

1 Inledning	1
1.1 Problemdiskussion	1
1.2 Syfte och frågeställningar	3
1.3 Urval och avgränsningar	3
1.4 Urvalskritik	4
1.5 Begreppsförklaringar	4
2 Bakgrund	5
2.1 Tidigare forskning	5
2.1.1 <i>Anja Hirdman – Tilltalande bilder</i>	6
2.1.2 <i>Geert Hofstede - Genusstereotyper</i>	8
2.1.3 <i>Maria Edström - TV-rummets eliter</i>	9
3 Teorier	10
3.1 The Male Gaze	10
3.2 Radikalfeminismen	11
3.3 Struktureringsteorin	12
3.4 Homosocialiteten	14
3.5 Den heterosexuella matrisen	14
4 Metoder	15
4.1 Semiotisk bildanalys	16
4.2 Argumentation och retorik	18
4.2.1 <i>Retorisk textanalys</i>	19
4.2.2 <i>Retorisk bildanalys</i>	20
4.3 Metoddiskussion	23
5 Resultat och analys	24
5.1 Sebastian Larsson	25
5.2 Agnes Carlsson	29
5.3 Joel Kinnaman	33
5.4 Icona Pop	37
5.5 Jämförande analys	40
6 Slutdiskussion	45
6.1 Slutord	45
6.2 Förslag på fortsatt forskning	49
7 Referenser	50
7.1 Litteratur	50
7.2 Webreferenser	50
7.3 Artiklar/ uppsatser	51
7.4 Tidsskrifter	51
8 Bilagor	52
8.1 Bilaga 1 Denotationsanalys	52

1 Inledning

De flesta av oss har någon gång i sitt liv läst en tidning eller bläddrat i ett magasin. Vad man kanske inte tänker på är att produktionen är en lång process med otaliga val och beslut. Fotografen har bestämt bildutsnitt, komposition och ljussättning. Reportrarna har valt vad som ska berättas och ur vilken vinkel. Redigeraren eller redaktören har bestämt vilka bilder som ska synas, vilka citat som ska få störst utrymme och hur layouten ska formas. Alla dessa komponenter tillsammans är det som slutligen bildar en framställning och är det som möter publiken när de slår upp ett magasin.

Med en genomsnittlig upplaga på 29 800 exemplar i månaden och 110 000 läsare per nummer är Café Sveriges ledande mode- och livsstilsmagasin för män. Den grundades 1990, utkommer 12 gånger per år och huvudmålgruppen är män i åldrarna 18-39 år¹. Café ges ut av förlaget Aller Media och chefredaktör är för närvarande Jens Stenberg. Innehållet består av tung intervjujournalistik, politik, sport, äventyr och samhällsreportage blandat med prylar, kläder, resor, mat, teknik och bevakning av stil och trender för män.²

I personporträtt väljer man att fokusera på en eller flera personer. Att återge allt som finns att säga om en person på några få tidningssidor är omöjligt, därför tvingas journalisterna göra vissa val. De väljer ut de kläder, bilder och citat som anses vara bäst och som följer den vinkeln som de bestämt sig för. Ibland görs de här valen medvetet, ibland omedvetet. Som mottagare är det viktigt att vara medveten om att vissa val gjorts bakom det som möter oss. Den här studien undersöker hur Café framställer personer i sina porträtt och än viktigare, vilka skillnader och likheter som finns i framställningen mellan män och kvinnor.

1.1 Problemdiskussion

Café är Sveriges största mode- och livsstilsmagasin för män och innehåller intervjuer med både män och kvinnor.³ De har, precis som andra medier, ett stort ansvar vad gäller att jobba för demokrati och jämställdhet. Processen att jobba för just lika villkor mellan

---

¹ Tidningsstatistik. <http://ts.se/Mediefakta/Index.aspx?mc=003365> (Hämtad 2013-11-14)

² Aller Media. <http://aller.se/varumarken/magasin/cafe/> (Hämtad 2013-11-14)

³ Tidningsstatistik. <http://ts.se/Mediefakta/Tidskrifter.aspx> (Hämtad 2013-11-14)

könen går långsamt framåt men vi tycker att mer fokus bör läggas på frågan. Enligt oss är könet endast en biologisk skillnad och där ska olikheterna upphöra, att män och kvinnor ska behandlas lika och ha samma rättigheter är en självklarhet.

Varje dag möts vi av ett enormt medieflöde och som mottagare påverkas man av vad man ser, hör och läser, både medvetet och omedvetet. Den kända medieteoretikern David Gauntlett skriver:

*”Media and communications are a central element of modern life, whilst gender and sexuality remain at the core of how we think about our identities. With the media containing so many images of women and men, and messages about men, women and sexuality today, it is highly unlikely that these ideas would have no impact on our own sense of identity.”*⁴

Med andra ord har medierna en stor roll i vårt identitetsutvecklande och vad som betraktas som typiskt kvinnligt och manligt. De bidrar till att forma det som anses vara ”normalt” och det normala är ett begrepp som vi på olika sätt sedan förhåller oss till.

En annan intressant aspekt vi har i åtanke är Anja Hirdmans syn på representationer när hon i sin bok *Tilltalande bilder* skriver såhär:

*”Representationer är en del av vår verklighet. De återger inte bara idéer om kvinnor och män utan är också med och skapar dem.”*⁵

Med detta perspektiv som ännu en utgångspunkt anser vi att vår undersökning får ytterligare relevans. Det är viktigt att granska hur personer framställs i medierna för att sedan kunna gå vidare och se vad detta betyder för hur människor tolkar och skapar idéer om vad som är feminint och maskulint, och vilken betydelse det får.

---

⁴ David Gauntlett, (2008), *Media gender and identity: an introduction*. London, s. 1.

⁵ Anja Hirdman, (2001), *Tilltalande bilder*. Stockholm, s. 14.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med vår studie är att kunna visa om Café i sina personporträtt gör skillnad i framställningen av män och kvinnor och i så fall på vilket sätt.

Våra frågeställningar lyder:

- Hur framställs kvinnor i text och bild i magasinet Café?
- Hur framställs män i text och bild i magasinet Café?
- Finns det några skillnader/likheter i framställningen av kvinnor och män i magasinet Café?

1.3 Urval och avgränsningar

I den här studien ligger fokus på mode- och livsstilsmagasinet Café. Anledningen till det är att vi vill undersöka hur ett magasin som främst riktar sig till män, framställer män och kvinnor i text och bild.

Vi har valt att undersöka de två största personporträtten i varje magasin. Med största menar vi dem som täcker flest antal sidor och inräknat där är både bilder och text. Med personporträtt menar vi att artikeln fokuserar på en eller flera personer och att personen/personerna ska vara presenterade med sitt/sina namn i magasinets innehållsförteckning. Ett personporträtt handlar om, beskriver eller återger en bild av en eller flera personer och som grund till porträttet ligger en intervju.

För att göra studien genomförbar finns det vissa aspekter vi måste ta hänsyn till, bland annat tidsramen. Vår avsikt är att täcka så stor del av ett kalenderår som möjligt och har därför enbart valt nummer från 2012. Anledningen till att vi valt 2012 är dels att vi ville göra en studie som låg så nära nutid som möjligt och rent praktiskt för att det var enklast för oss att få tillgång till de utgåvorna.

För att inte få för stort material att arbeta med så har vi valt ut två nummer, februari och augusti. Tanken var först att välja ett nummer från varje kvartal för att täcka upp alla årstider men allt eftersom arbetet fortskred insåg vi att materialet blev alldeles för stort för den tidsram vi hade.

Anledningen till att vi till slut valde just dessa månader var bland annat för att det var en jämn fördelning av intervjuer mellan män och kvinnor i de utgåvorna. I vissa nummer som gavs ut under 2012 förekom inga intervjuer med kvinnor alls. Det i sig är en fråga man kan gräva djupare i, hur det kommer sig, men eftersom fokus i vår studie ligger i hur framställningen mellan män och kvinnor skiljer sig så var det viktigt för oss att tidningarna vi valde innehöll intervjuer med båda könen. En annan anledning till att vi valde just dessa månader var för att vi ville få en så jämn fördelning som möjligt över året och täcka två motsatta årstider, sommar och vinter. Detta eftersom vi hade tankar om att variabler som till exempel bilder, bakgrunder, kläder, teman och frågor kan variera beroende på årstid och därigenom påverka våra resultat. Vårt totala urval består av 4 personporträtt på totalt 28 sidor där 3 kvinnor och 2 män presenteras.

1.4 Urvalskritik

Att vi har valt att studera både bild och text har gjort att vi varit tvungna att välja ett mindre antal personporträtt från ett mindre antal magasin, än om vi valt att rikta in oss på bara bilder eller bara text. Dock tycker vi att samspelet mellan bild och text är en så pass viktig kombination att vi i den här studien har velat undersöka båda.

Ett alternativ, om vi hade velat undersöka fler antal magasin, hade varit att välja kortare personporträtt. I alla magasin finns en- eller tvåsidiga fråga-svar porträtt och det finns två anledningar till att vi valt att inte fokusera på dessa. Dels kände vi att de långa personporträtten går mer på djupet med intervjupersonerna, det märks att mer tid har lagts på intervjuerna och det finns mer beskrivande text. De längre intervjuerna innehåller också fler bilder vilket ger oss mer material för att kunna genomföra vår bildanalys. Oftast är bilderna dessutom arrangerade, en fotosession är genomförd vilket betyder att det ligger mer eftertanke från fotografens/magasinetts sida i hur de vill framställa intervjupersonerna. Dels innehåller de kortare personporträtten ofta bara en eller två bilder tagna ur ett arkiv, från en nyhetsbyrå eller från en bildagentur.

1.5 Begreppsförklaringar

Framställning: Hur personerna beskrivs i porträtten. Vilka typiska attribut, färger, utsnitt och rutiner som används i bild. Vilka val som gjorts av skaparna av porträttet, det vill säga hur layout ser ut, vilka citat, beskrivande ord och värdeladdade ord som

används i texterna och vilka signaler de skickar till mottagaren.

Kön: Det biologiska könet. Antingen är det kvinnligt eller manligt.

Genus: Tar sitt avstamp i det biologiska könet men är den kulturellt skapade uppfattningen av vad som är kvinnligt eller manligt.

Värdeladdade ord: Ord eller termer som innehåller en viss attityd eller värdering.

Beskrivande ord: Ord som beskriver en person, antingen adjektiv eller adverb som säger något om hens handlingar, utseende eller personlighet.

Norm: De synsätt på genus som grundar sig i heterosexualiteten, att det finns saker som vi i den västerländska kulturen anser som typiskt kvinnligt eller manligt. Till exempel att färgen rosa ses som kvinnligt och färgen blått ses som manligt, att dockor ses som flickleksaker och bilar som pojkleksaker och att vissa sporter som till exempel ridning anses vara kvinnliga medan andra såsom fotboll eller hockey ses som typiskt manliga.

Stereotyp: Förenklade föreställningar om vad maskulinitet och femininitet är som får olika betydelser beroende på i vilka sammanhang de uppträder.

2 Bakgrund

2.1 Tidigare forskning

Här presenterar vi tidigare forskning som gjorts, som är relevant för vår studie och som inspirerat oss. Genus inom journalistiken är ett ämne som det finns mycket forskning kring, både vad gäller texter och bilder. Många kandidatuppsatser har skrivits i liknande syften, dock med annat material och andra frågeställningar än våra och vi kommer inte stödja oss på dem. Här nedan redogör vi för lite av den tidigare forskning som gjorts och som vi anser är relevant som bakgrund för vår forskning.

2.1.1 Anja Hirdman – Tilltalande bilder

Anja Hirdmans avhandling *Tilltalande bilder* är en jämförande studie där Hirdman har granskat hur kvinnor och män framställs i tidningarna *Veckorevyn* och *Fib Aktuellt* ur ett genusperspektiv. Hon har gjort en historisk forskning och undersökt alla utgivna exemplar av tidningarna under åren 1965, 1970, 1975 och 1995.⁶ *Fib Aktuellt* är ett magasin som riktar sig till män och *Veckorevyn* är ett magasin som riktar sig till kvinnor.

Hirdman säger att kvinnornas roll i medier har studerats sedan slutet av sextiotalet, medan studier om mäns roll har lyst med sin frånvaro. Hon poängterar därför att man måste sätta maskulinitet och femininitet i förhållande till varandra för att förstå förhållandet av genus.⁷

”Representationer är en del av vår verklighet. De återger inte bara idéer om kvinnor och män, utan är också med och skapar dem.”

Hirdman betonar också att det är viktigt att uppmärksamma att mediala föreställningar om att femininitet och maskulinitet kan förmedlas olika, beroende på om publiken antas bestå av kvinnor eller män.⁸ I vår forskning består den förväntade publiken av män och det är en av anledningarna till att vi har valt att just analysera magasinet *Café*, för att vi vill få en insikt i hur framställningen av genus ser ut i ett medium som riktar sig till en tänkt, manlig publik.

Ett perspektiv som Hirdman argumenterar kring är att medierna löser upp gränserna mellan vad som är fakta och fiktion, att skillnaden mellan nyhetsjournalistik och underhållning blir alltmer svårbedömt. Hon hänvisar till Carey och säger att medierna i första hand vill ”inta” mottagaren för att skapa ett band som genomsyras av delaktighet gemenskap. Med hänsyn till detta säger Hirdman att det därför är viktigt att inte bara fokusera på nyhetsjournalistik, utan att även titta på andra typer av journalistik, då hon menar att den moderna journalistiken handlar om så mycket mer än bara nyheter.⁹

---

⁶ Anja Hirdman, (2001), s. 22.

⁷ Ibid., s. 13.

⁸ Ibid., s. 14.

⁹ Ibid., s. 15-16.

Ofta läser vi om personers tragedier och framgångar och detta gör att vi skapar ett band till dem. Med detta personliga perspektiv etablerar veckopressen en kontakt till publiken baserad på igenkännelse med det som sägs och visas. Denna igenkännelse kan ta sig olika uttryck beroende på vilka tidigare erfarenheter som personen har. Det intressanta i undersökningen, menar Hirdman, är att se vilka retoriska begrepp och tekniker som medier använder för att skapa dessa band till publiken.¹⁰ Vi har inspirerats av detta och tänker därför använda oss av bland annat retoriska metoder när vi ska undersöka bilderna i magasinet Café. Mer ingående förklaras detta i Metod-delen.

En analysmetod som Hirdman använt sig av urskiljer vems röster vi hör i olika sammanhang, mediets egen, expertisens eller de intervjuade personernas. För att se hur texten positionerar läsaren säger Hirdman att det är dess berättarstruktur som är viktig. Med hjälp av händelsebaserad dramatik eller en mer personlig känslomässig utgångspunkt i berättelsestrukturen, byggs olika typer av engagemang hos läsaren upp. Dessa kan till exempel vara delaktighet, distans eller förståelse.¹¹ Vi kommer titta på berättarstrukturen i de texter vi har valt att granska, för att se hur de är strukturerade och vad det i så fall innebär för läsarupplevelsen.

Det karaktäristiska för kvinnliga populärkulturella genrer påstår Hirdman vara ett direkt språk, ett samtal om andra, det vill sägas sådan som kan beskrivas som skvaller, och där fokus ligger på relationer. Ett exempel på en sådan genre är såpopera. Det som sägs karaktärisera maskulina genrer är istället en mer sluten berättarform som framställs i termer av klimax. Här är det upplösningen som är de viktigaste, vilket skiljer de maskulina genrerna från såpoperans öppna, pågående berättande.¹²

I sin analys av bilder i undersökningen tittar Hirdman på olika saker. Bland annat personers blick, om den är vänd mot kameran eller inte. Det mönster hon tycker sig kunna skönja är att kvinnorna i Fib Aktuellt allt oftare är vända med blicken mot kameran medan männen har blicken bortvänd i allt fler fall. Detta menar hon bland annat beror på att man inte vill skapa en homoerotiserad bild i en tidning där publiken består av män som ser på män. En annan anledning till att mäns blickar inte möter kameran säger Hirdman kan bero på att vi i vår kultur förknippar maskulinitet med

---

¹⁰ Ibid., s. 18.

¹¹ Ibid., s. 24.

¹² Ibid., s. 45.

aktivitet. Vi möts av texter eller bilder som beskriver vad män gör eller har gjort.¹³

I Veckorevyn däremot upptäcker hon att det finns bilder där mäns blick mötte kameran, men att det där betyder att mannen vill skapa en relation till den kvinnliga publiken.¹⁴ I sin tolkning av bilder på kvinnor som är tänkta för en kvinnlig publik hänvisar Hirdman till Berger, som säger att kvinnor lär sig att bli betraktade så de ser sig själva utifrån en maskulin blick. Detta beror på att bilder av kvinnor genom historien oftast utformats av män för manliga betraktare. Hirdman säger att bilderna på kvinnor i Veckorevyn kan se lite olika ut, men det mönster hon tycker sig kunna se där är att kvinnor på artikelbilderna oftast är leende och har som funktion att illustrera artikelns innehåll som oftast handlar om lycka, tragedi eller persituationer. Bilderna i annonser och på skönhetsidor är istället utbildande och ska visa kvinnan i publiken hur hon kan ta hand om sin kropp, eller vilka kläder hon ska bära.¹⁵ Detta sätt att tänka kring bilder har inspirerat oss i vårt uppsatsskrivande, även om vi kommer använda oss av lite andra metoder och teorier, så påbörjas idéer om hur det går att tänka kritiskt vid analys av bilder i andra typer av medier än nyhetsmedier.

2.1.2 Geert Hofstede - Genusstereotyper

I boken *Masculinity and Femininity The Taboo Dimension of National Cultures* berättas om två internationella, kvantitativa studier som gjorts. Den första studien behandlar genusstereotyper och den andra handlar om maskulinitet och femininitet i självbeskrivning och idealbeskrivning.

I stereotypstudien fick ungdomar på cirka 100 universitet i 25 olika länder en lista över 300 adjektiv. Deras uppgift var att markera vilka alternativ som de förknippade med manligt, kvinnligt eller inget av dem. I alla länder visade resultatet av studien att männen sammankopplades med attribut som var aktiva och starka medan kvinnan gavs egenskaper som var passiva och svaga. En jämförelse mellan länderna visade dock på en del skillnader i svarsresultaten och dessa kopplades till bland annat samhällslig och ekonomisk utveckling, religion, utbildning och status för kvinnorna i landet.

---

¹³ Ibid., s. 255.

¹⁴ Ibid., s. 257.

¹⁵ Ibid., s. 262-263.

Slutsatserna som drogs visade att utvecklingsländer i högre grad ansåg männen starkare och mer aktiva och kvinnorna som svagare och mer passiva.¹⁶

I den andra studien som gjordes undersöktes maskulinitet och femininitet i självbeskrivningar och idealbeskrivningar. Kvinnor och män fick med adjektiv beskriva vilka de var (självbeskrivning) och vilka de ville vara (idealbeskrivning). Som förväntat var männens självbeskrivningar mer maskulina än kvinnornas självbeskrivningar, syftat till den tidigare studien som gjorts där maskulint ansågs starkt och aktivt. I idealbeskrivningen däremot blev både kvinnornas och männens svar mer maskulina än de i själva verket ansåg sig vara. Slutsatsen blev därför att det finns en generell tendens för både män och kvinnor att vilja vara mer maskulina, och därmed starkare och mer aktiva, än de är.¹⁷

2.1.3 Maria Edström - TV-rummets eliter

Marie Edströms har i sin avhandling *TV-rummets eliter* undersökt hur maktfördelningen ser ut i det svenska tv-utbudet. Hon har använt sig utav både kvalitativa och kvantitativa metoder. Hon talar bland annat om stereotypernas makt och säger att alla människor har ett behov av att generalisera för att kunna tolka de intryck vi träffas av. Att vi människor delar in den information vi får i olika genrer som grundar sig på tidigare erfarenheter. Med stereotyper menar Edström de fördomar som vi har om personer som vi inte tänker på, eller som vi medvetet väljer att inte reflektera över. Stereotyper kan vara både positiva och negativa och behöver inte alltid handla om personer utan kan också handla om en institution eller en händelse som får en förenklad bild.¹⁸

Edström påpekar att de stereotyper som vi omges av oftast glorifierar manliga egenskaper medan de ser de kvinnliga som mindre värda.¹⁹ En av de utgångspunkter vi har i vår forskning är att vi ska försöka se om vi kan upptäcka dessa skillnader i våra

---

¹⁶ Deborah L. Best, John E. Williams, (1994), Masculinity and Femininity in The Self and Ideal Self Descriptions of University Students in 14 Countries. In: *Masculinity and Femininity The Toboo Dimension of National Cultures*. Red., Geert Hofstede. Thousand Oaks, s. 108-110.

¹⁷ Ibid., s. 111-113.

¹⁸ Maria Edström, (2006), *TV-rummets eliter: föreställningar om kön och makt i fakta och fiktion*. Göteborg, s. 36.

¹⁹ Ibid., s. 37.

analyser. Kanske är det så att kvinnor och män framställs olika och tilldelas fler eller färre positiva egenskaper beroende av vilket kön de har.

3 Teorier

3.1 The Male Gaze

The gaze, ”blicken”, definierar hur vi betraktar bilder och hur vi placerar betraktandet i en social kontext. Vad som syns på ytan gör att vi tillskrivs egenskaper som är kopplade till ett visst kön och som anses kvinnligt eller manligt.

Laura Mulvey presenterade 1975 ”The Male gaze”, eller ”den manliga blicken”, ett feministiskt begrepp som handlar om objektifierandet av kvinnor. Mulvey utgår här från att världen är ett mansdominerat samhälle där kvinnan alltid ses som ett objekt som blir betraktat.²⁰ Eftersom mannen därmed alltid ses som betraktaren uppstår här en sexuell obalans och parterna hamnar i en aktiv (män) respektive passiv (kvinnor) roll.

” The determining male gaze projects its phantasy onto the female figure, which is styled accordingly. In their traditional exhibitionist role woman are simultaneously looked at and displayed, with their appearance coded for strong visual and erotic impact so that they can be said to connote to-be-looked-at-ness.”²¹

Mulveys teorier grundar sig till stor del på Freuds psykoanalytiska begrepp och slutsatser, något som var populärt runt tiden då artikeln släpptes.²² Men sedan dess har mycket förändrats och hon har genom åren fått motta en hel del kritik, bland annat från Gauntlett. Det största problemet med Mulveys teorier, menar Gauntlett, är att hon i sina teorier helt förnekar den heterosexuella kvinnliga blicken. I hennes modell är både manliga och kvinnliga åskådare positionerade för att beundra den manliga huvudrollens handlingar och anta hans erotiska syn på kvinnorna. Gauntlett menar att teorin grundar sig på ohållbara premisser, som till exempel Mulveys påståenden om att det alltid är en manlig hjälte som för historien/filmen framåt.

---

²⁰ David Gauntlett, (2008), s. 41.

²¹ Laura Mulvey, (1975), Visual Pleasure and Narrative Cinema. *Screen*. 16(1975):3, s. 6-18.

²² Liesbet van Zoonen, (1994), *Feminist Media Studies*. London, s. 88-90.

Mulveys teorier applicerades i artikeln enbart på film men har sedan dess också till stor del använts inom generell medie- och genusforskning, både vad gäller reklam och annat visuellt innehåll. The Male Gaze känns därför högst relevant att utgå ifrån vid vår bildanalys eftersom Café främst riktar sig till den manliga publiken. Hur framställs kvinnorna på bilderna, som självständiga och starka eller enbart som objekt som ska bli betraktade? Och med tanke på Mulveys teori om den sexuella obalansen, hur framställs männen på bilderna? Som det dominanta och aktiva könet? Kan det vi ser på ytan, på bilderna, kopplas till typiskt manligt eller kvinnligt?

3.2 Radikalfeminismen

Inom radikalfeminismen anser man att männens makt över kvinnor grundar sig i att männen har makt över kvinnor som grupp och att detta är till männens fördel. Patriarkatet är uppbyggt av relationen mellan underordning och dominans och existerar oberoende av kapitalismen. Detta till skillnad från den marxistisk-feministiska teorin som säger att männens makt över kvinnor grundar sig i den.²³

Sinsemellan så har radikalfeministerna olika sätt att analysera männens kontroll men de utgår alla ifrån att männen har makt över kvinnors kroppar och sexualitet, eller männens sexuella våld mot kvinnor. De menar att det är i sexualiteten som männens makt uppkommer, att det är männen som styr kvinnors åtrå, sexualitet och lust och också vad som ska ses som kvinnligt. Våldtäkt och misshandel är inget som kan härledas till en individuell nivå utan är en del av samhällsstrukturen, som i sin tur är det som har kontroll över kvinnor.²⁴

Med radikalfeminismen som teori vill vi se hur utgångspunkten ”männens sexuella makt över kvinnor” kan te sig. Framställs männen som de har makt över kvinnor? Framställs kvinnorna som styrda och kontrollerade av männen? Och kan vi i så fall se mönster i hur genus påverkar hur en person porträtteras?

---

²³ Margareta Ljung, (2007), Feministisk teori. I: *Moderna samhällsteorier: Traditioner, riktningar, teoretiker*. Red., Per Månson. Stockholm, s. 227.

²⁴ *Ibid.*, s. 228.

3.3 Struktureringsteorin

Anthony Giddens anses vara en av de mest framträdande teoretikerna inom den internationella sociologin. Han har varit aktiv sedan 1970-talet och har bland annat skrivit ett fyrtiotal böcker. En stor del av hans verk baseras på hans kritiska åsikter kring teoretiska traditioner inom sociologin och samhällsvetenskapen.²⁵

Den centrala delen av Giddens struktureringsteori bygger på idén att människan är kapabel att reflektera och reglera sina handlingar. Giddens säger att människans medvetande kan delas upp i tre olika typer av medvetande, *det omedvetna*, *det praktiskt medvetna* och *det diskursivt medvetna*. Det som skiljer de olika typerna åt är människans förmåga eller oförmåga att verbalt argumentera för orsakerna till sina handlingar.²⁶

Det praktiskt medvetna utgår ifrån teorin att människan har en förmåga att reflektera kring sina beslut och handlingar. Giddens påstår att det i varje situation finns en möjlighet att ”handla annorlunda”, det vill säga att människan aldrig är helt utelämnad att agera på enbart ett bestämt sätt i en viss situation. Det praktiskt medvetna består av kunskaper och minnen som människan relaterar till, och använder sig av i det dagliga livet utan att reflektera över det.

Det omedvetna, menar Giddens, består i att människan är kapabel att reflektera över och styra sina handlingar. Han poängterar dock att det finns vissa handlingar som i större utsträckning än andra, styrs av alltmer omedvetna orsaker. Det omedvetna präglas av bakomliggande minnen eller kunskaper som hindrar människan från att minnas en händelse. Minnet kan till exempel vara från barndomen då människan saknade den verbala förmågan att uttrycka sig, och kan därför istället karaktäriseras som ett mer bildligt minne. Omedvetna motiv kan också vara ett minne från vuxenvärlden men är då ofta av traumatisk karaktär.

Det diskursivt medvetna är när människan reflekterar över sitt vardagliga handlande, det vill säga att hen tänker på vilka motiv, minnen och kunskaper som är bakomliggande

---

²⁵ Thomas Johansson, (2007), Anthony Giddens och det senmoderna. I: *Moderna samhällsteorier: Traditioner, riktningar, teoretiker*. Red., Per Månson. Stockholm, s. 415.

²⁶ *Ibid.*, s. 422.

hens handlingar. Det finns en gräns mellan det praktiskt medvetna och det diskursivt medvetna men den är svårdefinierad och föränderlig.²⁷

Det är enligt Giddens alltid möjligt att diskutera och förändra de dagliga rutiner som man utvecklat och en stor del av det vardagliga beteendet handlar om just detta.

Giddens menar att rutiner bidrar till att strukturera tillvaron och skapa en känsla av ontologisk trygghet. Rutiner kan fungera som ett skydd mot ångest och känslor av otillräcklighet. Det är först när människor fråntas sina rutiner som de inser hur betydelsefulla de verkligen är.

Vi tror att dessa dimensioner kan komma till användning för oss i vår analys av texterna i personporträtten genom att undersöka tilltalet, hur man tilltalar den tänkta publiken och skapar ett medierum. Är det kanske så att män framställs på ett visst sätt och kvinnor på ett annat? Kan man skönja ett mönster angående hur texten är skriven, det vill säga om man kan ana att texten är rutinstyrd. Vid skapandet av en artikel måste en skribent hela tiden göra val. Vilka bilder som används, typsnitt, layout, vilken historia som ska berättas med mera. Valen är väldigt många. Därför undrar vi om man kan tyda en viss struktur i dessa val. Finns det val som är återkommande, det vill säga vilka val som tycks vara medvetet fattade av skaparen? Det vi också vill se när vi granskar dessa texter är vilka andra komponenter som återupprepas i texterna.

Giddens säger att samhället skapas, reproduceras och upprätthålls av den dagliga interaktionen mellan individer. De handlingar som utförs i det vardagliga livet bidrar till att behålla och utveckla det vi kallar samhället. Han säger också att roller och identiteter är under ständig konstruktion i det sociala livet. Våra upplevelser och möten påverkar vår identitet.²⁸ Detta är en av de aspekter som vi tänker använda oss av i när vi genomför den här studien. Vi tror att vi i vår kultur har invanda rutiner som gör att vi accepterar och dras till en viss typ av bilder eller texter. I tidningen Café som vi ska granska framställs personer på ett visst sätt. Kanske är det så att vi inte väljer att reflektera över dessa framställningar på grund av de invanda rutiner vi har skapat genom livet? Vi är vana vid retuscherade bilder och förskönande framställningar av människor och kanske har dessa vanor gjort oss ouppmärksamma, och hindrar oss från att reflektera över vad som egentligen är de bakomliggande motiven i hur personen i artikeln framställs.

---

²⁷ Ibid., s. 423.

²⁸ Ibid., s. 424-425

3.4 Homosocialiteten

Enligt Hirdman ses homosociala band som basen för en maskulin överordning. Hon säger att det är vänskapsrelationen två män emellan som ses som normen, det optimala. Hon hänvisar även till antropologen Levi-Strauss, vars forskning säger att kvinnor var symboliska ”varor” vars primära funktion var att cementera banden mellan män. Samtidigt som mäns relation har setts som normen för maktstruktur så har kvinnors funktion varit att bekräfta mäns status i förhållande till varandra. Homosocialitet har genom detta använts för att försöka förstå vilka bakomliggande strukturer som mynnar ut i en underordning av könen.²⁹ Manlig homosocialitet ses alltså som basen för en maskulin överordning, kvinnors homosocialitet har däremot inte samma funktion. Kvinnors handlande premieras mest när de relaterar till män., eftersom kvinnors tillgång till inflytande anses vara beroende av män.³⁰

Vi kommer använda oss av Hirdmans syn på homosocialitet i våra analyser av bild och text. Eftersom Café är en tidning som riktar sig till en manlig publik vill vi se vilka homosociala band byggs upp mellan sändare och läsare i de olika artiklarna och på vilket sätt detta görs.

3.5 Den heterosexuella matrisen

Judith Butler anses av många vara en av grundarna till den moderna queerteorin. Hon utgår ifrån bland annat Foucault i sin bok *Genustrubbel* där hon pratar om den heterosexuella matrisen. Den heterosexuella matrisen handlar om identitetsbildandet och dess koppling till kön och genus, att könsroller produceras och reproduceras enligt en heterosexuell norm. Butler beskriver den som att man först och främst föds med ett biologiskt kön, antingen manligt eller kvinnligt. Utifrån detta skapar sedan kulturen ett genus som man identifierar sig med, och sedan i det tredje och sista steget är det detta genus som definierar vem vi känner begär till, eller åtrår. I den heterosexuella matrisen är detta alltid en person av det motsatta könet.³¹ Den heterosexuella matrisen innebär således att om en kvinna ska ses som ”fullständig” kräver detta att hon har ett bestämt biologisk kvinnligt kön, som fastställs genom att uttrycka femininitet och attraheras av

---

²⁹ Anja Hirdman, (2001), s. 20.

³⁰ Ibid., s. 21.

³¹ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

det manliga könet. Och detsamma gäller för en man, frånsett att denne då uttrycker maskulinitet och attraheras av en kvinna.³² Butler kritiserar detta synsätt och säger att man borde tänka annorlunda. Hon vill istället se det som att man föds med en kropp, och att man sedan på egen hand skapar en identitet som kan leda till att man känner begär eller åtrå.³³

Genom att använda oss utav Butlers heterosexuella matris och se på genus som någonting som hela tiden skapas genom språk och andra uttrycksformer, vill vi undersöka hur vårt material är uppbyggt. Vi vill se om det är den normativa bilden av kvinnligt eller manligt som upprepas eller om man utmanar de klassiska sätten i sin framställning av maskulinitet och femininitet. Hade texten om Sebastian Larsson skrivits på samma sätt om den handlat om en kvinnlig fotbollsspelare? Hade bilderna sett likadana ut? Om männen i bilderna bytts ut mot kvinnor eller vice versa, hade dessa då sänt ut andra budskap?

4 Metoder

I den här delen beskriver vi dels vårt metodval och tillvägagångssätt under studien och dels de två metoder som ligger till grund för vår analys.

Anledningen till att vi valt att arbeta kvalitativt är för att vi med våra frågeställningar vill gå på djupet i enskilda fall, snarare än att generalisera. Kvalitativa studier passar när man vill skaffa sig djupgående insikter om en viss situation, när man vill upptäcka snarare än bevisa något.³⁴

Redan innan själva uppsatsarbetet började hade vi bestämt oss för att det var Café vi ville granska och hade sett till att vi hade tillgång till de utgåvor vi behövde. Vi började sedan med att söka på vilken tidigare forskning som gjorts kring ämnet. På NordiCom, SwePub och Ulrichsweb använde vi oss av sökord som genus, gender, journalism, personporträtt, portraits, stereotyper, maskulinitet, femininitet, kön och så vidare. Vi var noggranna med att bara leta efter avhandlingar som blivit peer-reviewed, det vill säga

---

³² Judith Butler, (1990), *Genustrubbel: feminism och identitetens subversion*. Göteborg, s. 68.

³³ David Gauntlett, (2008), s. 149.

³⁴ Sharan B. Merriam, (2010), s. 9.

vetenskapligt granskade och godkända. Vidare sökte vi litteratur som kunde vara relevant för vår studie och även där använde vi ovan nämnda sökord. De första veckorna la vi ner mycket tid på att läsa och sätta oss in i begrepp och teorier som kunde passa ihop med våra forskningsfrågor. Vi jämförde och diskuterade mycket kring hur teorierna kunde appliceras praktiskt i analyserna på vårt material. Med forskningsfrågorna som utgångspunkt bestämde vi oss sedan för vilka teorier och metoder vi skulle använda oss av i vår analys.

Det har varit viktigt för oss att hela tiden redovisa hur vi arbetat, hur vi tänkt, vilka teorier och metoder vi lutat oss på och varför vi kommit fram till de slutsatser som vi gjort. Detta för att studien ska uppfylla de vetenskapliga krav som finns vid forskning av den här typen. Dels handlar det om reliabilitet, att vi under studiens gång beskrivit vårt sätt att arbeta för att studien ska kunna upprepas av andra och resultaten ska kunna jämföras.³⁵ Det handlar också om validiteten, alltså studiens giltighet. Att de teorier och metoder vi valt att arbeta med stämmer överens med våra frågeställningar och därigenom kan ge ett så realistiskt och äkta resultat som möjligt.³⁶

Vi har valt att utgå från Oxfordsystemet i vårt sätt att referera och för att vara konsekventa har vi lutat oss mot Anna Liisa Närvänens bok *När kvalitativa studier blir text*.³⁷

Här nedan kommer vi redogöra för de två metoder vi valt att använda oss av i vår analys. Anledningen till att vi valt både bild- och textanalys är för att bilder och text är en multimodal enhet som vi anser skapar en större mening tillsammans än om de står var för sig.

4.1 Semiotisk bildanalys

I det enorma flöde av reklam, propaganda och information som möter oss dagligen finns betydelser, även om vi inte tänker på det. Inte sällan kombineras bilder med text och därigenom får talaren publiken att sätta bilden i ett sammanhang. Ett sätt att kunna förstå och hantera denna komplexitet är att bryta ner komponenterna och utgå från den

---

³⁵ Ibid., s. 180.

³⁶ Ibid., s. 177.

³⁷ Anna-Liisa Närvänen, (1999), *När kvalitativa studier blir text*. Lund.

minsta beståndsdel, tecknet. Men för att göra det krävs någon typ av regelverk och semiotik är ett exempel på detta. Semiotik kan användas som både teori och metod och vi har valt att använda den som en metod.

Ordet semiotik härstammar från grekiskans *semeion* som betyder tecken och kan ses som ett samlingsnamn för teorier om tecken, deras egenskaper och funktioner.³⁸

Semiotiken som vetenskap studerar hur mening bildas i kommunikativa situationer, bland annat genom tal, text och bild. Den schweiziske lingvisten Ferdinand de Saussure och den amerikanske filosofen Charles Sanders Peirce är nog de två personer som mest ses som föregångsmän inom semiotiken.

Saussure menar att tecknet består av två komponenter, uttrycket (det betecknande) och innehållet (det betecknade). Uttrycket är det konkreta som går att ”ta på”, som hörs eller syns, och innehållet är den mening och innebörd som förknippas med det konkreta.

Saussure applicerade sina teorier främst på det verbala språket men under åren som gått har andra forskare tillämpat hans strukturalistiska syn på tecken inom andra områden också.³⁹ En av dessa forskare är Roland Barthes, en fransk författare och semiotiker.

Barthes applicerade sin teori på bilder snarare än verbala kommunikationssituationer men även han talade om två komponenter, eller två ”nivåer”, i tolkningen av tecken.

Den denotativa och konnotativa nivån. Den denotativa nivån syftar till bildens bokstavliga betydelse, det konkreta, otolkade och uppenbara som syns.⁴⁰ Den konnotativa nivån står för meningsskapandet och de kulturella associationerna. Där blir det denotativa tecknet ett uttryck (betecknande) för ytterligare ett innehåll (en betecknad).⁴¹

När man använder sig av konnotation i en analys är det viktigt att komma ihåg att olika saker har olika betydelser i olika kulturer. I Sverige förknippas till exempel ofta färgen svart med sorg och begravningar, grönt med Centerpartiet eller Lantmännen och vitt

---

³⁸ Hasse Hansson. Sten-Gösta Karlsson. Gert Z. Nordström, (2006), *Seendets språk: exempel från konst, reklam, nyhetsförmedling och semiotisk teori*. Lund, s. 9.

³⁹ Ibid., s. 9-10.

⁴⁰ Simon Lindgren, (2009), *Populärkultur Teorier, metoder och analyser*. Malmö, s. 83.

⁴¹ Ibid., s. 84

med bröllop. I andra kulturer och länder förknippas grönt med islam, man klär sig i vitt på begravningar och svart står för erotik.⁴²

Denotation och konnotation är de två centrala begrepp vi kommer använda oss av i vår semiotiska bildanalys. Vid denotationen kommer vi fokusera på bildens bakgrund, storlek, utsnitt (helbild, halvbild, bröstbild eller närbild) och färg (svartvit eller i färg) samt personens/personernas blick, kläder, attribut och huruvida hen är aktiv eller passiv (gör något eller står stilla).

Ibland talar man även om en tredje nivå, de privata associationerna. Dock anser vi att privata associationer inte hör hemma i en vetenskaplig studie och därför är det av största vikt att vi kontinuerligt påminner oss om att inte väga in egna värderingar i det vi ser. Trots detta ska man vara medveten om att vår egen bakgrund med tidigare kulturella erfarenheter påverkar våra associationer när det kommer till konnotationen.

4.2 Argumentation och retorik

Mediekanalerna vill ofta ge läsaren fakta och information och väcka intresse genom vissa underhållningsmoment.⁴³

*”Framförallt strävar medierna efter att skapa gemenskap och identifikation, en vikänsla, vilket också är den klassiska retorikens högsta mål för en talare.”*⁴⁴

Om medierna lyckas skapa ett *vi* har de lyckats övertyga, gjort sin egen övertygelse till publikens och hoppas med det att publiken fortsätter att köpa tidningen.

Mycket av den mediala kommunikationen har även som avsikt att övertyga. Det kan handla om politisk propaganda, reklam för produkter eller uppmaningar om att göra en sak för att uppnå något. Att vara medveten om att argumentation förekommer i text och bild anser vi är en viktig del i forskning som handlar om *hur* en person framställs och

---

⁴² Brigitte Mral. Henrik Olinder, (2011), *Bildens Retorik i journalistiken*. Stockholm, s. 106.

⁴³ Brigitte Mral. Henrik Olinder, (2011), s. 99.

⁴⁴ *Ibid.*, s. 100.

vad läsaren möts av. För att kunna ta reda på detta har vi valt att använda oss av retoriska metoder i vår undersökning.

4.2.1 Retorisk textanalys

Argumentation knyts ofta samman med retorik, läran om värtalighet. Retoriken handlar om hur man bäst övertygar andra att tro eller tycka på ett visst sätt och hur man gör kommunikationssituationen effektiv. Inom retoriken finns tre grundbegrepp, ethos, logos och pathos.⁴⁵

Ethos handlar om talarens, i vårt fall textförfattarens, trovärdighet. En talare som ger intryck av att vara ärlig, sympatisk och klok anses ha lättare att övertyga publiken om att det som sägs är sant, än någon som framstår som opålitlig. Är reportern på plats och har mött intervjupersonen på riktigt så förstärks trovärdigheten, liksom om reportern gör sig synlig.⁴⁶ Text som visar på att reportern är insatt i ämnet bidrar ytterligare till ethos och att trovärdigheten höjs:

”... när ett argument i första hand tycks vara ägnat att stärka talarens eller skribentens trovärdighet mer än att ge rationella skäl för tesen brukar man tala om ethos-argument.

Detta är tydligt när talaren till exempel hänvisar till sin profession eller personliga erfarenhet (”som lärare vet jag...”, ”min 20-åriga erfarenhet inom branschen...”), sin allmänna status (”vi kvinnor vet mycket väl...”), eller till auktoriteter inom området (”vetenskapliga undersökningar har klarlagt...”)...”⁴⁷

Logos innebär att man talar till mottagarens förnuft och förmåga att kunna dra rationella slutsatser. Texter som lutar sig på logos är ofta väldigt sakliga och innehåller få värdeladdade ord och uttryck.

Pathos spelar på känslor hos mottagaren. Genom att använda sig av målande och/eller värdeladdade ord vill talaren väcka känslor hos publiken, till exempel rädsla, glädje, sorg eller sympati.⁴⁸

---

⁴⁵ Göran Bergström. Kristina Boréus, (2005), *Textens mening och makt*. Lund, s. 89

⁴⁶ Brigitte Mral. Henrik Olinder, (2011), s. 40-42, 74-75.

⁴⁷ Bo Renberg, (2010), *Retorikanalys En introduktion*. Lund, s. 35.

⁴⁸ *Ibid.*, s. 89-90.

Eftersom vi i vår analys vill titta djupare på *hur* talaren framställer personerna i texterna känns det viktigt att använda oss av både logos (mottagarens förnuft), pathos (känslor) och ethos (talarens tillförlitlighet). Vi har därför valt att analysera texterna utifrån en retorisk ståndpunkt med dessa som bas. Vi vill se om texterna mest syftar till saklighet eller känslor och om man kan utläsa någon skillnad i hur texter om män respektive kvinnor är skrivna.

”Den interpersonella strukturen” handlar i skriven text om att försöka förklara den relation som texten etablerar med läsaren. Renberg beskriver ett antal utgångspunkter som är intressanta i just retorisk textanalys. Den första handlar om vilka språkhandlingar som dominerar. Är det frågor, påståenden eller uppmaningar? Den andra syftar till vilka röster som hörs i texten. Är det författarens personliga synvinkel, gemene mans eller huvudpersonens? Ur vems synvinkel ses världen? Den tredje handlar om vem som tilltalas i texten och hur. Får man en känsla av att texten riktar sig till en speciell kategori (i vårt fall manliga läsare?) och görs mottagaren synlig genom att benämnas med ”du”, ”ni” eller ”läsaren”?

Frågor som dessa kan svara på inte bara vad som förmedlas, utan också hur det förmedlas. Detta kan i sin tur skapa känslor hos publiken av närhet eller distans, passivitet eller aktivitet, utanförskap eller samhörighet.⁴⁹

4.2.2 Retorisk bildanalys

Vi har valt att använda oss av retorisk metod även i granskningen av bilderna i vår undersökning. Alla visuella meddelanden som skapas av människor såsom foton, arkitektur, konst eller kläder behandlas som objekt vars uppgift är att övertyga om något. De har möjlighet att påverka, manipulera, förändra eller upplysa. Visuella objekt är en sammansättning av tecken som konstrueras av människor för att skapa en idé, en identitet, en ideologi eller en handlingsanvisning. Detta görs med hjälp av argumentation som används för att påverka mottagaren på olika sätt.⁵⁰

---

⁴⁹ Bo Renberg, (2010), s. 41-42.

⁵⁰ Brigitte Mral. Henrik Olinder, (2011), s. 129.

”Retorikanalys är en metod med många förgreningar i och med att den intresserar sig för retoriska objekt i en helhetssyn och alltid med hänsyn till situationen.”⁵¹

Retorik som vetenskap handlar om att vara ifrågasättande för att se hur andra försöker påverka oss genom bilder och språk. De bilder som vi inte uppfattar som retoriska är oftast de som är mest övertygande.⁵² Man kan se retorik som ett sätt att skapa en attityd, stärka en uppfattning eller ändra en åsikt. Med hjälp av retorik kan medier få oss att uppfatta världen på ett visst sett eller se den ur en särskild synvinkel.⁵³

Vi kommer använda oss av olika retoriska infallsvinklar i vår bildanalys. Precis som i textanalysen kommer vi i bildanalysen applicera Aristoteles begrepp *ethos*, *logos* och *pathos*. Med dessa tre begrepp kommer vi se på bilderna ur olika perspektiv. Med hjälp av *ethos* vill vi försöka se på vilket sätt man vill behaga mottagaren med sina bilder. *Pathos* kommer vi använda oss av för att se vilka känslor som bilderna vill väcka hos mottagaren och *logos* använder vi för att se om det finns bilder som är undervisande och i så fall hur detta kommer till uttryck. Troligtvis är det *pathos* och *logos* som kommer vara mest användbart för oss eftersom det är själva bilderna i sig som vi ska analysera och inte kreatören och personerna som skapat dem.⁵⁴

Bilder kan ha olika syften. De kan vara informativa, illustrerande, underhållande eller konstnärliga, de kan också vara argumenterande för att stödja en viss tes.⁵⁵ En verbal argumentation inbjuder oftast till deltagande och debatt medan en bild är mer som en monolog, enkelriktad och demonstrerande. Här kan det vara nödvändigt att använda sig av Aristoteles begrepp för att ta reda vilka argument som bilden använder. Om det är auktoritets-, förnufts-, eller känslargument, det vill säga *ethos*, *logos* eller *pathos* som används. Enligt Aristoteles bör ett retoriskt tilltal helst omfatta alla tre bevismedlen för att bli verkningsfullt.⁵⁶

För att en artikel ska vara trovärdig använder sig många av retorikens *evidentia* som innebär att man visar upp bevis för det man hävdar. Man vill att mottagaren ska känna

---

⁵¹ Ibid.

⁵² Ibid., s. 10.

⁵³ Ibid., s. 15.

⁵⁴ Ibid., s.16

⁵⁵ Ibid., s. 37

⁵⁶ Ibid., s. 41.

sig som ett ögonvittne för det händelsebelopp som beskrivs. Evedentia kan visas på olika sätt men handlar en artikel om exempelvis ett slagsmål så förstärks trovärdigheten om man visar en bild på själva förloppet.⁵⁷ Vi tänker se om, eller hur, evedentia förekommer i artiklarna för att sedan kunna se vad de kan få för konsekvenser för hur kvinnor och män framställs.

Även kläder används som argument inom bildretoriken. Kläder är uttryckfulla och förmedlar något som dess bärare medvetet eller omedvetet vill förmedla till sin omgivning.⁵⁸ Särskilt vanligt förekommande är detta för personer i maktpositioner som använder sig av kläder för att förstärka sin ställning. Uniformer visar status. I kriser använder framförallt politiker gärna mer vardagliga kläder, eftersom dessa då känns mer folkliga.⁵⁹

Också färger förmedlar budskap som betyder olika saker för olika kulturer. I Sverige kopplar vi färgen svart till bland annat sorg, medan rött får kopplingar till blod, erotik och ofta är förknippad med kvinnlighet.⁶⁰ Vi kommer titta på vilka färger som förekommer i de bilder vi ska granska och vad de sänder ut för konnotativa budskap.

Medieretorik innebär att medier upprättar myter, världsbilder och sociala rum som inbjuder läsaren att känna gemenskap.⁶¹ Ofta är bilder manipulativa på ett eller annat sätt. Man kan skilja på bildmanipulering och manipulation med hjälp av bilder. Vissa bilder är till för att styra mottagaren att tänka i en viss riktning. Bilden behöver inte vara tekniskt omgjord men kan ändå vara manipulativ eftersom det kan vara andra faktorer som ligger bakom det budskap som den förmedlar. Exempelvis kan ljussättningen, fokus eller vinkeln som bilden är tagen ur påverka hur vi uppfattar den. Man skulle kunna påstå att det knappt inte finns helt objektiva bilder som återspeglar verkligheten eftersom de alla utgår ifrån val som gjorts av en eller flera personer.⁶² Vi kommer i vår undersökning se vilka bildmässiga val som gjorts och vad dessa får för konsekvenser i hur bilderna uppfattas.

---

⁵⁷ Ibid., s. 36.

⁵⁸ Ibid., s. 42.

⁵⁹ Ibid., s. 46.

⁶⁰ Ibid., s. 106.

⁶¹ Ibid., s. 73.

⁶² Ibid., s. 82-85.

Det journalistiska arbetet är en retorisk handling. Medierna vill ge sina läsare information i olika syften, till exempel komma med fakta eller underhålla.⁶³ Det är därför viktigt för oss att se vilka retoriska knep som medierna använder sig av.

4.3 Metoddiskussion

I början av vår studie jämförde vi ett flertal olika metoder och till slut föll valet på de ovan nämnda. Vi är medvetna om att vi kunde gjort andra metodval i vår studie och därigenom kanske kommit fram till andra resultat. Hade vi till exempel använt oss av mer öppna teorier som problematiserar andra aspekter än de vi tittat på, så hade resultatet med all säkerhet varit annorlunda.

Till en början hade vi funderingar på att använda oss av narrativ analys. Efter noggrant övervägande och jämförande med den retoriska metoden kände vi dock att den retoriska lämpade sig bättre till de frågeställningar vi hade. Vi hade även tankar på att använda oss av argumentationsanalysen. Dock kändes den för inriktad på det rationella och sakliga och eftersom vi även ville täcka upp eventuella känslor som förmedlas i kommunikationssituationerna kände vi att den retoriska även där passade våra intressen bättre. Eftersom vi utgått från ett sändarperspektiv har vi uteslutit alla typer av receptionsmetoder ur mottagarperspektiv.

Värt att nämna är också att vi är medvetna om att en tolkande metod kan medföra vissa problem med validiteten eftersom forskarnas kulturella bakgrund och erfarenheter kan påverka resultaten. I vårt fall gäller detta speciellt semiotiken och konnotations-delen, där kulturella associationer påverkar resultaten. Därför har det varit extra viktigt för oss att kontinuerligt beskriva hur vi tänkt och alltid ta stöd i de teorier vi använt oss av.

Vidare har vi valt att avgränsa oss till ett sändarperspektiv, alltså *vad* som möter Cafés läsare och *hur* det framställs. Anledningen till detta är att vi vill se hur Café väljer att framställa kvinnor och män, skillnader och likheter, snarare än hur det uppfattas. Det hade varit intressant att titta på detta ur ett mottagarperspektiv också men det hade blivit en alldeles för stor studie med tanke på vår tidsram och därför valde vi att inte beröra den sidan.

---

⁶³ Ibid., s. 100.

När vi gjorde urvalet använde vi oss av ett icke-sannolikhetsurval, vilket är den främsta metoden inom kvalitativa studier.⁶⁴ Vi kunde istället valt att använda oss av ett sannolikhetsurval där alla magasin och porträtt hade haft lika stor chans att komma med i analysen, men vi ansåg att icke-sannolikhetsurvalet gav oss ett bättre material som mer passade våra analysmetoder.

Vidare valde vi att göra ett målinriktat urval, vilket är den vanligaste formen vid ett icke-sannolikhetsurval.

*”Ett målinriktat urval baseras på antagandet att man önskar upptäcka, förstå och få insikt. Man måste därför göra sitt urval på ett sätt som gör att man lär sig så mycket som möjligt.”*⁶⁵

Detta är precis de kriterier som ligger till grund för vår studie. Anledningarna till att vi valde just dessa magasin var, som vi tidigare beskrivit, att det fanns en jämn fördelning av porträtt mellan män och kvinnor samt att två motsatta årstider representerades.

5 Resultat och analys

I analys- och resultatdelen har vi granskat vårt material med hjälp av de metoder och teorier som vi tidigare presenterat. Vi har arbetat med en artikel i taget och börjat varje analys med en grundlig denotation där vi har beskrivit alla bilder i personporträttet. Denotationerna beskrivs ingående bild för bild i delen ”Bilagor” och i vår löpande text har vi valt att tematisera bilderna övergripande i *Arrangerade bilder* och *Övriga bilder*. Därefter har vi fortsatt med konnotationen och den retoriska analysen och med stöd av våra teorier har vi tolkat bilderna. Till sist så har vi kontextualiserat bilderna genom att läsa och analysera rubriker, ingresser, puffar och brödtext.

---

⁶⁴ Sharan B. Merriam, (2010), *Fallstudien som forskningsmetod*. Lund, s. 61.

⁶⁵ Ibid.

5.1 Sebastian Larsson

Arrangerade bilder:

Den bild som står ut mest av de arrangerade bilderna är en bild i färg som fyller en hel sida. Bilden är en helbild som visar Sebastian avslappnat sittandes i en soffa tillsammans med en äldre man. Miljön påminner om en pub. Väggen bakom dem är fylld av inramade foton på bland annat fotbollsspelare och fotbollsarenor. En inramad rödvit matchtröja är central i bilden och hänger rakt ovanför männen. Sebastian tittar leendes in i kameran och detsamma gör den äldre mannen. Sebastian har grå gympaskor, blå jeans och en grå bomullströja på sig. På hans högra ringfinger sitter en ring i silver. Den äldre mannen har bruna skor och byxor och en grå tröja med blåa ränder över bröstet.

Förutom denna bild så finns det fyra andra arrangerade bilder i artikeln. Två av dem är i svartvitt och de andra är i färg. Sebastian har mest bekväma kläder i slitstarka material såsom jeansbyxor och flanellskjortor. Kläderna är normativt manliga, heltäckande och mestadels i naturnära färger såsom grått och blått. På fötterna har han gympaskor. På två utav de arrangerade bilderna är Sebastian aktiv, på den ena leker han med en fotboll och på den andra går han förbi en järngrind. Hans mun är lite öppen, hans blick är allvarlig och möter kameran. Detta ansiktsuttryck förekommer även på två andra arrangerade bilder.

Övriga bilder:

Av de övriga bilderna så är alla förutom en bild, bilder på Sebastian iklädd fotbollskläder. Den första icke arrangerade bilden i artikeln är en liten bild som visar när Sebastian spelar fotboll. Han är i en närkamp om bollen med en motståndare. Bilden är i färg och det är en helbild. Sebastian har en röd-vitrandig matchtröja, svarta shorts och röda strumpor. Hans ansiktsuttryck är ansträngt, blicken är riktad ner mot gräsmattan och hans högerfot siktar mot bollen som är i luften framför motståndaren. Motståndarens matchställ är svartvitt.

Andra bilder som förekommer i artikeln är bilder från Sebastians tidiga år inom fotbollen. Två bilder visar honom som liten pojke (ungefär i tioårsåldern) när han spelar fotboll och en bild är en bild där han är i sjuuttonårsåldern iklädd en röd fotbollströja. Utsnitten varierar men alla bilder är i färg.

Den bild som sticker ut och inte handlar om fotboll är en bild som visar fyra personer i halvbild som står uppradade med blickarna vända mot kameran. Längst ut till vänster står en man i fyrtioårsåldern. Hans vänstra arm ligger runt axlarna på en kvinna i samma ålder. Framför honom står en blond pojke i tolvårsåldern och mannens högra arm håller om pojken. Till höger om kvinnan står ytterligare en blond pojke. Han är längre än den andra och ser därför lite äldre ut. Alla fyra personerna på bilden har ljusa kläder på sig. Bilden är tagen utomhus på någon form av gata eller terrass och man kan ana havet i bakgrunden.

Giddens pratar i sin struktureringsteori om det diskursivt medvetna, de medvetna val som gjorts av journalisterna i skapandeprocessen.⁶⁶ De medvetna val som vi kan se i personporträttet om Sebastian är bland annat att han har ögonkontakt med kameran på fyra av fem av de arrangerade bilderna. Detta kan man med hjälp av retoriskt synsätt se som något som bidrar till att skapa en ”vi-känsla”, en gemenskap och bidrar alltså till att läsaren känner en delaktighet.

I artikeln upprepas de heterosexuella normerna, det vi ser på bilderna kopplar vi till typiskt manligt.⁶⁷ De kläder Sebastian bär är herrkläder, han visar inte någon hud, han är ofta aktiv och många bilder visar Sebastian när han spelar fotboll. Vi är medvetna om att fotboll är hans yrke och att det därför är logiskt att ha med bilder som visar detta, men fotboll är samtidigt enligt heterosexuella normer en typiskt manlig sport och därför bidrar även detta till en upprepning av manligt genus enligt den heterosexuella matrisen. En annan typiskt manlig norm är att Sebastian sällan visar några känslor i bilderna. Han ser ofta allvarlig eller uttryckslös ut och är ofta upptagen med en aktivitet.⁶⁸

Kläder är uttrycksfulla och förmedlar något. I och med att många bilder visar Sebastian i hans ”uniform”, det vill säga fotbollskläder, så framhävs hans status som framstående fotbollsspelare. De bilder där han är utan sin ”uniform” har han en avslappnad klädstil, vilket tyder på att man vill visa en annan sida av honom också, som den ”vanliga killen”. Detta tillsammans med att han tittar rakt in i kameran och att bilden är tagen rakt framifrån bidrar ytterligare till att skapa en vi-känsla mellan honom och läsarna.

---

⁶⁶ Thomas Johansson, Red. Per Månson (2007), s. 423.

⁶⁷ Lisbet van Zoonen, (1994), s. 88-90.

⁶⁸ David Gauntlett, (2008), s. 148.

Alla icke arrangerade bilder, förutom familjebilden, handlar om Sebastians fotbollskarriär. Antingen spelar han fotboll eller så är han klädd i fotbollskläder. Med andra ord ligger bildernas fokus på hans fotbollskarriär och även texten fokuserar tydligt på den.

Evedentia används vid ett flertal gånger i artikeln, bland annat beskrivs en match där Sebastians lag Sunderland möter Newcastle.

*”Svensken har därmed förstört Bartons chanser att bli hjälte i Englands mest infekterade match, Tynesidederbyt mellan Sunderland och Newcastle.”*⁶⁹

Vid sidan av texten visas en bild där Sebastian är i närkamp med Barton och där blir läsarna som ögonvittnen till det som berättas.

Förutom karriären berättas det även om vilka materiella ting och lyxvaror som Sebastian omger sig med. Det framgår att han inte är så intresserad av lyx och hans bilar och hus omnämns som blygsamma i jämförelse med många andra fotbollsspelares på hans nivå. Det enda som sägs avslöja att han är rik är hans märkesklocka. Klockan, tillsammans med en mening om hans frisyra, är det enda som nämns angående hans utseende.

Det är endast en kvinna som syns på bild i hela artikeln och på den bilden har hon rollen som mamma och hustru då hon poserar tillsammans med sin man och sina två söner. Genom att ha enbart män på tio av elva bilder, premierar Café männen och relationen dem emellan. Ser man på detta med homosocialiteten i åtanke så är det väldigt tydligt att Café vill skapa ett manligt homosocialt medierum, en sorts gemenskap mellan mannen som porträtteras och männen som läser artikeln.⁷⁰

Ur en radikalfeministiskt perspektiv skulle familjebilden kunna tolkas som att pappan är patriarken, familjens överhuvud. Hans position med armen över kvinnans axlar visar att det är han som har makten.⁷¹ Stödjer man sig på Butlers queerteorier och leker med

---

⁶⁹ Café, 2012-02

⁷⁰ Anja Hirdman, (2001), s. 20.

⁷¹ Margareta Ljung, Red. Per Månsson, (2007), s. 227.

tanken att männen i bilden istället var kvinnor, och att kvinnan var en man så får bilden en helt annan mening. Det blir nästan ironiskt att porträttera en kvinna på det sättet och låta henne ha rollen som familjens överhuvud.⁷²

Tittar man på artikeln överlag, inte bara bilderna, så är det i stort sätt bara män som figurerar. I ingressen nämns Zlatan och Fredrik Ljungberg och i förstorade citat omnämns Sveriges förbundskapten Erik Hamrén. Även i den blå rutan på sista sidan som heter ”Röster om Sebastian Larsson” är det endast män som har fått uttrycka sina åsikter och i brödtexten ser vi liknande tendenser. Här omnämns visserligen tre kvinnor, hans mamma, sambo och dotter, men ingen av dem får komma till tals. Sebastians pappa däremot får komma till tals ett flertal gånger med talstreck. Man kan alltså genom det se att reportern själv har tagit kontakt med honom. Pappan berättar om sin tid som Sebastians tränare, vilket är logiskt att just han gör. Men han nämner också att Sebastian kände hemlängtan under sin första tid i England, vilket är något som hans mamma egentligen lika gärna hade kunnat berätta om. Detta bidrar ytterligare till att visa att det är männens åsikter, och därigenom deras makt, som genomsyrar artikeln.

I övrigt så står det väldigt lite om familjen i texten och nästan ingenting om vänner, förutom de fotbollsspelare som Sebastian stiftat bekantskap med och alla dem är män.

Ethos framträder i texten genom att reportern tidigt gör sig synlig och visar att denne är på plats i England tillsammans med Sebastian. Reportern beskriver situationer och händelser i nutid med en närvarokänsla.

*”Under de åtta år då jag bevakat Sebastian Larsson...”*⁷³

Med denna text visar reportern att han har följt Sebastian i många år och är påläst och detta höjer tillförlitligheten ytterligare. Även i bilderna förstärks ethos eftersom dessa är tagna på plats i England där Sebastian bor och spelar fotboll.

---

⁷² David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

⁷³ Café, 2012-02

Brödtexten innehåller logos. Den är saklig och anspelar precis som bilderna inte särskilt mycket på känslor. Det är vissa citat som sticker ut där reportern väljer att beskriva Sebastians sinnesstämning:

*”Behöver man en elektriker kan man vara säker på att han håller på Newcastle, säger Larsson och skrattar.”*⁷⁴

I övrigt skrivs det inget om större känslor såsom sorg, lycka eller kärlek. På så vis är pathos ganska nedtonat i brödtext och lyfta citat. Den enda gång vi kan se att pathos används för att fånga läsaren är i rubrik och ingress. Rubriken är ”Total kontroll” och i ingressen beskrivs Sebastian med flera värdeladdade ord:

*”Sebastian Larssons precisa passningar, hårda slit och mördande frisparkar bli ett av våra vassaste EM-vapen.”*⁷⁵

5.2 Agnes Carlsson

Arrangerade bilder:

Den första bilden i artikeln är en bild i färg som täcker en hel sida. Det är en halvbild där Agnes sitter i baksätet i en bil. Hon har en vit spetsklänning och svarta skinnhandskar på sig, hon sitter smått lutad åt vänster, hennes högerhand är höjd och nuddar sidan av huvudet. Agnes lår är nakna och syns längs med hela nederkanten av bilden. Hennes hår är nedsläppt och lockat, hennes blick möter kameran och munnen är öppen. Även den sista bilden i artikeln visar Agnes sittandes i en baksätet i en bil, men på denna bild har hon svart klänning på sig. I övrigt är den sista bilden nästan identisk med den första.

Förutom dessa två bilder så finns det ytterligare två arrangerade bilder med i artikeln. De är båda svartvita bilder på Agnes där hennes blick möter kameran. Hennes hår är utsläppt, läpparna är lite öppna och hon har svarta kläder på sig. Den ena bilden är en bröstbild som täcker en hel tidningssida och den andra är en blandning mellan hel- och halvbild som täcker en tredjedel av en sida. Agnes visar inga känslor i någon av de arrangerade bilderna.

---

⁷⁴ Ibid.

⁷⁵ Ibid.

Övriga bilder:

På nästan alla av de övriga bilderna förekommer Agnes tillsammans med män. På tre av bilderna poserar hon uppställt med en eller flera män och på två andra bilder förekommer män runt om Agnes. På de uppställda bilderna ler Agnes och tittar in i kameran. Två av sju icke-arrangerade bilder avslöjar vad Agnes jobbar med. Den ena är en liten helbild som visar Agnes tillsammans med andra personer utomhus en solig dag. De ser ut att befinna sig på ett tak eller någon form av scen och Agnes är i centrum av bilden. Den andra bilden är en liten helbild som visar Agnes sjungandes på scen, hon har en mikrofon i vänsterhanden och högerhanden höjd bakom huvudet.

Att Agnes tar sig i håret och inbjudande kisar in i kameran gör att hon upplevs som sexuellt tillgänglig.⁷⁶ Eftersom den tänkta publiken är manlig så är detta ett typexempel på objektivering, att kvinnor ses som det passiva könet som ska bli betraktat av en manlig publik.⁷⁷

Det finns fler framträdande medvetna val i bilderna. Det är till exempel endast på två av elva bilder som man får se Agnes aktiv. På de två bilderna ser man Agnes på en scen med en mikrofon i handen och de andra bilderna, där Agnes inte är aktiv, visar inget som avslöjar vad det är hon jobbar med. Hon hade kunnat vara vem som helst som jobbar med vad som helst. Även i texten kan vi se att fokus inte helt ligger på Agnes karriär som artist. Visst, karriären nämns och Agnes får bland annat berätta om turnéminnen, men i de flesta frågor fokuserar man på andra saker. Som till exempel hur mycket Agnes tjänar, vad hon spenderar sina pengar på och vad hon och hennes pojkvän Vincent gör när de umgås. Man ber även Agnes berätta om sin värsta fylla.

På bilderna är Agnes oftast iklädd typiskt kvinnliga kläder såsom klänningar, porträttet innehåller endast en bild med byxor. På tre av de fyra arrangerade bilderna tittar Agnes in i kameran, vilket skapar en inbjudande vi-känsla med publiken. Alla de här valen är medvetet gjorda av Café, de följer den ram som satts upp för hur de vill framställa Agnes och syftar tillbaka till Giddens ”diskursivt medvetna”.⁷⁸

---

⁷⁶ Margareta Ljung, Red. Per Månsson, (2007), s. 227.

⁷⁷ David Gauntlett, (2008), s. 41-42.

⁷⁸ Thomas Johansson, Red. Per Månson (2007), s. 422-423.

Man pratar en hel del om pengar och lyx, på ett ställe i texten anges till exempel exakta siffror på vad Agnes fick i bonus för sin senaste skiva. Hon framställs leva ett lyxigare liv än många andra när hon berättar om shopping och att flyga förstaklass. I ingressen nämns ”guldkantat USA-kontrakt” och i ett av citaten som lyfts berättar Agnes om vad hon gjorde med bonuspengarna.

*”Jag köpte en lägenhet i Stockholm för bonusen. Resten har jag stoppat undan i fonder och aktier.”*⁷⁹

Ingenstans kopplas detta samman med att Agnes skulle ha makt, snarare tvärtom. I ingressen presenteras hon med att ha ”branschens bästa låtskrivare i ryggen”. Detta visar att hon inte själv har åstadkommit sina framgångar, utan att hon är beroende av stöd från andra. Detta är något som också återupprepar heterosexuella normer.⁸⁰

I texten är det nästan bara män som omnämns, förutom när man berättar en historia om ett av Agnes fans som visar sig vara Britney Spears, och vid ett annat tillfälle när man nämner att Agnes sjöng på ”Daniels och Victorias bröllop”. Men den textradens följs upp med att påpeka att låten var specialbeställd av prins Daniel och skapad av Jörgen Elofsson. Det är alltså männen som framhävs även här, det är männens makt som genomsyrar hela artikeln och det är männens makt som styr Agnes framgångar. Ett annat exempel på det är när man ställer frågan:

*”Hur kommer det sig att du lyckats när namn som Markus Fagerwall och Kevin Borg misslyckats? Talang eller tur?”*⁸¹

Här väljer man att nämna män från Idol som misslyckats trots att även andra vinnare såsom Marie Picasso inte heller har haft någon lyckad musikkariär. Den enda person som citeras förutom Agnes själv är Ron Fair från skivbolaget Interscope.

*”Hon har allt. Hon är en fantastisk sångerska, ser bra ut, är orädd och ödmjuk.”*⁸²

---

⁷⁹ Café, 2012-02

⁸⁰ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

⁸¹ Café, 2012-02

⁸² Ibid.

Ett citat där tre av fyra adjektiv är fokuserar på Agnes som person, inte som artist.

När vi leker med tanken att man skulle byta ut Agnes i bilderna mot en man så skulle de kännas överkliga och komiska. Det är nästan otänkbart att föreställa sig en bild på en man sittandes i baksätet i en bil, klädd i vit spets och läderhandskar, med öppen mun, blicken mot kameran, blottade ben och högerhanden i håret. De flesta bilderna visar lockat utsläppt hår, kysande blickar, kvinnliga kläder och mycket hud. Med andra ord så utmanas inte alls den normativa bilden av kvinnligt genus i framställningen av Agnes.⁸³

I och med att man hela tiden presenterar Agnes tillsammans med män så premierar man hennes relation till andra män istället för hennes relation till kvinnor. Enligt en homosocial synvinkel får hon mer inflytande och blir sedd som starkare i och med stödet av männen.⁸⁴

Inte särskilt många ethos-argument finns i texten. Det finns ingen bakgrundinformation som krävt engagemang eller som ger reportern en trovärdighet. Reportern är aldrig synlig och det känns inte som det lagts så mycket tid på text och layout. Det förekommer till exempel ingen evedentia och man har heller inte lagt tid på någon faktaruta eller citat från utomstående personer. Pathos spelar man däremot mycket på, och då det typiskt normativa där kvinnor ses som det svagare och känsligare könet.⁸⁵ Man har valt flera citat där detta framhävs:

*”Under skrivandet är man ganska skör och då är det jobbigt med för mycket input.”*⁸⁶

*”Det var verkligen tur att jag hade en lång klänning, för mina ben bara skakade. Alltså, bokstavligen skakade.”*⁸⁷

---

⁸³ David Gauntlett, (2008), s. 145-148

⁸⁴ Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

⁸⁵ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

⁸⁶ Café, 2012-02

⁸⁷ Ibid.

5.3 Joel Kinnaman

Arrangerade bilder:

Den bild som står ut mest av de arrangerade bilderna täcker en hel sida och är en halvbild i färg. Joel sitter på en svart pall, är smutsig i ansiktet och tittar in i kameran med en cigarett i handen. Han ler snett med stängd mun och händerna vilar på låren. Han har en beige jacka, skitig grå t-shirt och mörka byxor på sig. Nere i högra hörnet syns ett par kvinnohänder med nagellack, den ena handen håller i en sminkdosa och den andra sminkar hans hand. Färgerna på sminket är olika nyanser av brunt. Bakgrunden går i en gråvit nyans. Resten av de arrangerade bilderna går alla i samma stil med samma bakgrund. Joel har typiskt manliga kläder som går i jordnära och mörka färger. Han har knäppta jackor, mycket kläder på sig och på tre av de arrangerade bilderna syns en cigarett. Utsnittet varierar liksom huruvida blickarna möter kameran eller tittar bort. Gemensamt för alla bilder är däremot att inga känslor alls förmedlas, man ser aldrig att Joel skrattar eller ser ledsen ut. På de flesta av bilderna är han på ett eller annat sätt smutsig, antingen på kläder eller i ansikte. En bild sticker ut litegrann då Joel blundar och gör en konstig min, det ser ut som han tagit ett djupt andetag och håller andan.

Övriga bilder:

Av de övriga bilderna så utmärker sig en inklistrad framsida av tidningen ”Playboy” mest. Man ser namnet på tidningen och ett flertal puffar tillsammans med en mörkhårig kvinna i en röd bikini. Kvinnan står i en pool, lutar sig med båda händerna mot kanten och tittar in i kameran. Färgerna på texten i bilden går i rött, gult och svart och är skrivna på engelska. Vad gäller de övriga icke-arrangerade bilderna så berör alla tre Joels yrke. Två bilder hänvisar till filmer han har eller kommer att göra och en bild är en ögonblicksbild ur en film. Där har Joel ett hårt grepp om en mans ansikte och stirrar argt ner på denne.

De diskursivt medvetna val som vi kan se är att Joel inte är särskilt aktiv i någon av bilderna, förutom i en mindre bild som visar en scen ur en serie som Joel spelar i. Trots att det inte är särskilt många bilder som visar Joels yrke så ligger fokus i texten ändå på skådespeleriet och vägen dit. Det skrivs en hel del om barndomen, bland annat om att han har spelat fotboll i Hammarby och att hans skådespelarintresse väcktes redan som tioåring, men inga bilder finns från den tiden. Nästan alla bilder är i färg, bara två av totalt elva är svartvita. Han är för det mesta avskalad och neutral, förutom på bilden där

han rynkar ihop hela ansiktet och har huvudet riktat uppåt. Han är väldigt påklädd i alla bilder, visar ingen hud, jackan är alltid knäppt hela vägen upp och han har ofta flera lager kläder.⁸⁸

På en av de större bilderna ser man en kvinnlig hand nere i bildens högra hörn. Man kan se att det är en kvinnlig hand eftersom naglarna är målade och hon håller i en sminkdosa. Av händernas vinkel så kan man utläsa att kvinnan sitter nedanför Joel, vilket tyder på att han sitter i en maktposition och blir ompysslad av kvinnan. En bild som ännu tydligare visar männens sexuella makt är bilden som visar framsidan av ett nummer av tidningen *Playboy*. Kvinnan i den röda bikinin pekats ut som Joels flickvän och här blir kontrasterna till övriga bilder i porträttet stora. Kvinnan är nästan helt avklädd medan Joel alltid är fullt påklädd, ett typexempel på den sexuella makten män har över kvinnor.⁸⁹ Detta ser vi som en väldigt tydligt diskursivt medvetet val från Cafés sida. Eftersom kvinnan i detta fall är en känd skådespelerska så finns det säkerligen enormt många bilder på henne där hon inte är nästintill naken som Café kunde valt att publicera istället.

Det finns endast en bild där Joel syns tillsammans med en kvinna. Den är från en film och det går knappt ens att urskilja att det är en kvinna då hon står i bakgrunden och är i oskärpa. Relationen mellan män och kvinnor framlyfts inte det minsta i den här artikeln och detta förstärker känslan av att Café försöker skapa ett homosocialt medierum män emellan. Enligt Hirdmans teorier så är det relationen mellan män som är det finaste, det som bör premieras, och det är detta som Café skapar i och med att det endast är bilder på Joel som möter den manliga publiken.

Även texten har sitt tydliga fokus på män, det pratas mycket om framgångsrika manliga regissörer, skådespelare och vänner. Ett helt stycke handlar om Joels pappa och historien om hur han deserterade från Vietnamkrige. Joels mamma däremot nämns bara i en enda mening.⁹⁰

---

⁸⁸ Thomas Johansson, Red. Per Månson, (2007), s. 422-423.

⁸⁹ Margareta Ljung, Red. Per Månson. (2007), s. 227.

⁹⁰ Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

*”Joel Kinnaman, som föddes åtta år senare, blev Steves första biologiska barn med en annan kvinna, Bitte.”*⁹¹

Några av Joels systrar nämns men det enda som beskrivs är deras framgångar som skådespelare och hur de står sig i jämförelse med Joel. En av systrarna får mer utrymme än de andra. Det är Melinda, vars pojkvän, som är Ingemar Bergmans son, erbjuder Joel hans första jobb som skådespelare. Även här premieras homosocialiteten mellan män. Det man fokuserar på är inte Melinda själv utan hennes relation med Ingemar Bergmans son, en relation som skapar en jobbmöjlighet för Joel. I övrig text som handlar om Melinda så figurerar hon endast tillsammans med män.⁹²

*”Melinda fick jobba med alla de stora: Lasse Hallström, Bo Widerberg, Lars Norén, Stellan Skarsgård.”*⁹³

Både i löpande text, skrivet av reportern, och i citat från Joel så framhävs enbart framgångsrika män. Reportern skriver ett helt stycke om en regissör som Joel arbetar med och beskriver ingående dennes framgångar. Joel i sin tur hyllar regissören som en klassregissör och säger att hans meritlista ger honom respekt och tyngd. Även skådespelaren Denzel Washington blir hyllad av Joel.

*”Wow, här kommer en mästare. (Gör en imponerad min och visslar ljudlöst.)”*⁹⁴

Det är heterosexuella normer som upprepas i bilderna, ingenstans utmanas dessa. Joel bär inga feminina färger eller kläder, allt är typiskt manligt och färgerna går i svart, blått, grått och beige. Skulle man till exempel byta ut Joel i bild fyra mot en kvinna istället så skulle bilden få ett helt annat uttryck. Att en kvinna skulle sitta bredbent med könet vänt mot kameran känns inte realistiskt, inte heller att en man skulle sitta under henne och sminka hennes hand.⁹⁵ Här framställs Joel som den dominante och den som ska beundras. Även i texten syns dessa tendenser, till exempel i rubriken *”En hårdkokt historia”*, som får Joel att framstå som hård och tuff.⁹⁶

---

⁹¹ Café, 2012-08

⁹² Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

⁹³ Café, 2012-08

⁹⁴ Ibid.

⁹⁵ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

⁹⁶ Ibid., s. 41-42.

Även bilden som visar kvinnan på Playboys framsida skulle bli orealistisk och nästan skrattretande om man bytte ut kvinnan mot en man. Det är svårt att tänka sig att en man skulle stå halvnaken i en pool och luta sig framåt mot kanten, med kisande blick och munnen öppen. Hade man haft en sådan bild på en man i en tidning som riktar sig till män så skulle bilden ses som homoerotiserande.⁹⁷ Bilden på kvinnan i bikini framställer inte heller kvinnan som självständig och stark. Här syns ett typexempel på objektifiering av det kvinnliga könet, där kvinnan ska ses som det passiva objektet som ska bli betraktat och där männen är de aktiva betraktarna.⁹⁸

Att Joel är skitig på många av bilderna är också något typiskt manligt. Smutsen tyder på att han har arbetat eller utfört en mer ansträngande syssla och trots att han sitter stilla i ögonblicken då bilderna tas så signalerar det ändå aktivitet och styrka. I texten däremot är det mycket mer aktivitet. Joels hektiska liv beskrivs med fotbollsmatcher, våldsscener i filmer som Joel spelat in, möten med Hollywoodregissörer och resor mellan USA och Sverige. Vilket då återigen syftar till att framställa mannen som det aktiva könet.⁹⁹

Ethos förekommer i texten. Det finns med mycket bakgrundsinformation som tyder på att reportern är påläst och många frågor innehåller påståenden som visar att reportern vet vad Joel sysslat med tidigare.

*”Det är mycket hiphop i din rolltolkning i The Killing. Är det medvetet?”*¹⁰⁰

Det har lagts ner tid och energi på texten, den är arbetad. Den består inte bara av frågsvar utan det är mycket löpande brödtext. Man har även tagit sig tid att kontakta tre utomstående personer för att få deras kommentar om Joel.

I övrigt är texten väldigt saklig, det vill säga att den innehåller logos. Joels liv och händelser beskrivs objektivt och faktamässigt utan i stort sett några känslor alls. Avsaknaden av pathos är väldigt tydlig eftersom reportern aldrig nämner *hur* Joel säger något, det vill säga vilken känsla han uttrycker i samband med sina sag, om han verkar

---

⁹⁷ Ibid., s. 145-148.

⁹⁸ Ibid., s. 41-42.

⁹⁹ Ibid., s. 145-148.

¹⁰⁰ Café, 2012-08

charmig, stel, glad, ledsen och så vidare. En av anledningarna till att texten är väldigt saklig kan vara eftersom Joel själv säger att han inte vill prata om saker som är privata.

*”Jag tycker inte att skådespelare ska tala för mycket om sitt privatliv. Publikens uppfattning om en som privatperson kan stå i vägen för den roll man tolkar.”*¹⁰¹

Eftersom inga personliga händelser nämns så blir automatiskt texten stramare. Det, tillsammans med reporterns uteblivna kommentarer om hur saker sägs, gör att pathos i stort sett uteblir helt.

Evendentia förekommer vid ett flertal tillfällen och alla är kopplade till hans karriär. Ett exempel är när man berättar om Joels nästa film, en remake av kultklassikern *RoboCop*, så visas bredvid texten en bild på originalfilmens framsida.

*”Den första RoboCop från 1987 är en science fiction-klassiker brilliant regisserad av hollanderen Paul Verhoeven.”*¹⁰²

5.4 Icona Pop

Arrangerade bilder:

Alla bilder på Caroline Hjelt och Aino Jawo, de två medlemmarna i Icona Pop, är arrangerade i artikeln. Inte en enda bild hänvisar till vad kvinnorna arbetar med. De båda tittar in i kameran med kisande blickar på alla bilder, deras munnar är öppna på tre av fyra bilder och de visar inga känslor alls på någon bild. Överlag så är kläderna typiskt feminina, det är korta klänningar eller kjolar och en hel del glitter och paljetter. De är även väldigt sminkade. På en av bilderna ligger Aino och Caroline ner, den enda som egentligen skiljer sig från övriga bilder. Det är en halvbild på kvinnorna som täcker en hel sida. De ligger ner på en brunspräcklig matta och båda tittar in i kameran med stängda munnar. Aino ligger till vänster med sin vänstra hand under huvudet. Den högra handen ligger på höften. Hon har en grå, tajt klänning på sig och på högra armen syns en tatuering och ett armband med nitar. Hennes vänstra ben ligger böjt uppåt under henne och visar ett par bruna kängor. Caroline har en svartmönstrad, halvt genomskinlig

---

¹⁰¹ Ibid.

¹⁰² Ibid.

klänning på sig där BH:n syns igenom. Hennes högerhand vilar på magen och på handleden syns en tatuering. Vänsterhanden är utanför bild.

Övriga bilder:

Den enda övriga bilden som förekommer i artikeln är grafik på en grön bakgrund.

Överskriften är ”DEN SVENSKA DANSVÅGEN”, pilar pekar mot olika håll och andra svenska artisters ansikten syns mot bakgrunden.

I texten skriver man mycket om sex och alkohol, man använder citat där kvinnorna berättar om sexuell frustration och i ingressen beskrivs deras alkoholvanor och att de shottade whiskey första gången de träffades.¹⁰³

De är passiva på alla bilder och det är tydligt att de ska ses som objekt som ska bli betraktade. I synnerhet bild tre, där kvinnorna ligger ner, påvisar passivitet.¹⁰⁴

Något som dock bildar en kontrast mot de passiva bilderna är ett citat som gjorts större och valts ur brödtexten. Här lyfts en självständig och stark åsikt från kvinnorna, vilket helt motsätter sig *The Male Gaze* och hur Café verkar vilja framställa dem i bilderna.

”Vi har alltid varit sjukt självsäkra. Vi är fan bra på det vi gör och förtjänar det här.”¹⁰⁵

I och med deras öppna munnar och kysande blickar som möter kameran så uttrycker kvinnorna en sexuell tillgänglighet. Eftersom den tänkta publiken är manlig så får i detta fall männen som betraktar en makt över kvinnorna i artikeln. I texten så lyfts kvinnornas relation till varandra fram, vilket är en självklarhet eftersom de arbetar tillsammans, men mycket fokus ligger på det faktum att de har delat och fortfarande delar säng. Det, tillsammans med citat som anspelar på sex, förmedlar en sexualiserad relation dem emellan, något som ännu tydligare får dem att framstå som sexobjekt. Resultatet blir att männen som läser tidningen hamnar i en patriarkal maktposition.¹⁰⁶

---

¹⁰³ Thomas Johansson, Red., Per Månson, (2007), s. 422-423.

¹⁰⁴ David Gauntlett, (2008), s. 41-42.

¹⁰⁵ Café, 2012-08

¹⁰⁶ Margareta Ljung, Red., Per Månson. (2007), s. 227.

Överlag kan man säga att det, förutom kvinnornas karriär, mestadels är sex som genomsyrar artikeln. De berättar bland annat om sina hektiska liv och svårigheten att hinna med hemsläp, alltså att bjuda hem en person för att tillfälligt idka samlag.

*”Caroline och Aino menar att sexuell frustration är en av Icona Pops stora inspirationskällor.”*¹⁰⁷

*”Duon har spelat in en osläppt ”snusk-ep” med låtar som Royal dicks och Fuck this club in the pussy. På kommande debutalbumet finns ett spår som handlar om hur de gillar att bli kyssta ”downtown”.”*¹⁰⁸

*”Fan vad jag skulle vilja ligga just nu! Jag säger det rakt ut.”*¹⁰⁹

Om man skulle byta ut kvinnorna mot män i bilderna hade budskapet blivit helt annorlunda. Dels på grund av den feminina framtoningen som artikeln har med kläder och styling men framför allt i och med att kvinnorna skapar en förförande heterosexuell atmosfär. Hade det varit män på bilderna så hade stämningen, med tanke på att publiken består av män, blivit homoerotisk istället.

I artikeln utmanas nästan inte de heterosexuella normerna överhuvudtaget. Man har valt att framställa Caroline och Aino med typiskt feminina attribut. Deras kläder är tigha och de visar mycket hud, deras hår är stylat, ögonen hårt sminkade och de har öppna munnar och kisande blickar. Den enda gången vi reagerar på att den feminint normativa bilden faktiskt utmanas är vid det tidigare nämnda citatet som lyfts ur brödtexten. Där framställs kvinnorna som starka, självständiga och självsäkra.¹¹⁰

Genom sina miljöbeskrivningar så visar reportern att han är på plats med Caroline och Aino. Texten är genomarbetad, det är löpande text och inga frågor-svar. På så vis är ethos tydligt. Reportern känns påläst, det finns bakgrundinformation och på ett ställe berättar reportern om kvinnornas dunderhit *I love it*.

---

¹⁰⁷ Café, 2012-08

¹⁰⁸ Ibid.

¹⁰⁹ Ibid.

¹¹⁰ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

*”Den har tokhyllats av Washington post och ansedda sajten Ptichfork.”*¹¹¹

Det är en mix mellan logos och pathos i texten. Den beskriver väldigt sakligt händelser och karriär men samtidigt beskrivs Caroline och Aino med adjektiv som skapar en känsla hos läsaren om hur de är.

*”Tjejernas spontana och smittande personligheter avspeglas absolut i deras electropop.”*¹¹²

Det är dock bara vid något enstaka tillfälle som reportern nämner *hur* något sägs.

*”Man är lite som en snigel, skrattar hon.”*¹¹³

Eftersom att alla bilder i artikeln är arrangerade på ett sätt som inte visar någon aktivitet eller miljö som det pratas om i texten, så förekommer inte någon evedentia alls.

5.5 Jämförande analys

Det vi kan se i bilderna är att kvinnorna oftast framställs som passiva, de är endast objekt som ska betraktas av en manlig publik. I artikeln om Agnes är hon aktiv på två av elva bilder och det är i de bilder som man kan se vad hon faktiskt jobbar med. I artikeln om Icona Pop så är de inte en enda bild som förmedlar aktivitet eller som visar kvinnornas yrkesval. Där finns däremot en skillnad när man tittar på bilderna i de artiklar som handlar om män. I artikeln om Joel är kontrasterna dock inte så stora. Han är endast aktiv på en bild och det finns tre bilder som berättar om hans karriär. I artikeln om Sebastian så blir skillnaderna desto större. Han är aktiv på sju av elva bilder och i sex av de bilderna är han klädd i fotbollskläder eller har en fotboll med sig, det vill säga att de bilderna tydligt visar vad han sysslar med. Detta visar att man är mer mån om att framställa män än kvinnor som aktiva yrkespersoner.¹¹⁴

---

¹¹¹ Café, 2012-08

¹¹² Ibid.

¹¹³ Ibid.

¹¹⁴ David Gauntlett, (2008), s. 41-42.

Att framställa män som bättre förebilder är också en tendens som finns. I texten om Sebastian finns det inte något som gör att man kan ifrågasätta bilden av honom som en god förebild. Han framhävs vara en fin familjefar och en bra lagspelarare. När det handlar om alkohol och tobak så finns det skillnader mellan könen. I artikeln om Sebastian nämns inga droger över huvudtaget trots att de i delar av intervjun befinner sig på en pub. I artikeln om Joel nämns att han är nikotinberoende och har rökt och snusat mycket i sitt liv. Dock får detta en positiv vändning när man istället väljer att fokusera på det faktum att han har slutat använda snus och vanliga cigaretter och numera enbart röker eldrivna nikotincigaretter. Den elektiska cigaretten förekommer sedan på flera av bilderna i artikeln. I de artiklarna som handlar om kvinnor däremot så fokuserar man en hel del på droger. I artikeln om Agnes så ber man henne att berätta om sitt värsta fylleminne och i artikeln om Icona Pop så framhävs deras alkoholvanor på flera ställen, första gången redan i ingressen.¹¹⁵

*”Första gången de sågs shottade de whiskey och bestämde sig för att skriva låtar ihop.”*¹¹⁶

En annan tendens som vi kan se är att man vill visa att kvinnor är mer känsliga än män. I artikeln om Icona Pop berättar man om när den ena medlemmen i duon, Aino, blev dumpad av sin pojkvän och blev sängliggande i två veckor. I artikeln om Agnes berättar man om skörheten när hon skriver låtar. I artiklarna som handlar om männen däremot så syns inte ett lika tydligt fokus på känslor. Man frågar Sebastian om hur han känner inför att publiken ibland kan vara hård och komma med elaka kommentarer men han påstår sig kunna hantera situationen utan att ta åt sig.¹¹⁷

*”40 000 personer som skriker saker om dig och din familj är inte det roligaste. Men det finns inget alternativ än att svälja häcklet.”*¹¹⁸

Fokusering på kärleksrelationer är också något som skiljer sig i framställningen mellan män och kvinnor. Joel vill inte alls berätta om sitt privatliv, han säger bara att han ibland bor hos en trevlig tjej när han är i Los Angeles. I artikeln om Sebastian framgår

---

¹¹⁵ Thomas Johansson, Red., Per Månson, (2007), s. 422-423.

¹¹⁶ Café, 2012-08

¹¹⁷ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

¹¹⁸ Café, 2012-02

det att han har en sambo som heter Tina men om deras relation eller hur de lever, skrivs inget. I artikeln om Agnes däremot är man mån om att få fram information om relationen mellan henne och hennes pojkvän Vincent. Två av frågorna, som fungerar som mellanrubriker, handlar om just det. Tittar man på detta med utgångspunkt i den manliga homosocialiteten så kan man se att Café här inte premierar relationen en man har till sin kvinna, men däremot anser att det är viktigt att berätta om den relation en kvinna har till sin man.¹¹⁹

*”Din pojkvän Vincent har skrivit singeln Don’t go breaking my heart. Hur är det att arbeta med sin kille?”*¹²⁰

*”Vad gör ni om kvällarna? Ligger ni hemma på soffan i mysbyxor eller lagar ni suffléer och dricker Chateau Margaux?”*¹²¹

I nästan alla porträtt, oavsett vem som porträtteras, figurerar väldigt många män. I artikeln om Agnes är det, förutom Agnes själv, nästan enbart män på bilderna. I texten jämförs hon med män och den enda person som citeras förutom Agnes är en man. Artikeln om Icona Pop skiljer sig en aning från de andra, det är bara kvinnorna själva som syns på bilderna. Men samtidigt så finns de inga bilder i den artikeln som inte är arrangerade, vilket också medför att inga andra än Caroline och Aino är med på bilderna. I texten figurerar nästan inga personer alls förutom kvinnorna själva men det nämns ändå att de inte har några pojkvänner för tillfället. Därför väljer man att istället fokusera på sex. De gånger möjlighet finns så nämner man ändå ett mans-namn, ett exempel på detta är när reportern visar att han är på fest tillsammans med kvinnorna:

*”Vi hamnar på en exklusiv takterassbjudning med bland andra John Engelbert från Johnossi.”*¹²²

Reportern väljer att nämna just den kända mannen trots att det troligtvis även finns kvinnor på bjudningen. Artikeln om Joel har även den också fokus på män. Här

---

¹¹⁹ Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

¹²⁰ Café, 2012-02

¹²¹ Ibid.

¹²² Café, 2012-08

framhävs framgångsrika manliga regissörer, skådespelare och producenter. I samband med att hans syster nämns så framhävs bara vilka stora män inom filmvärlden som hon har jobbat med. En historia om hur Joels pappa deserterade från Vietnamkriget och tog sig till Sverige får stort utrymme medan hans mamma bara nämns kort i en enda mening. I artikeln om Sebastian så är det enbart män på alla bilder förutom en familjebild där hans mamma är med. I texten är det samma sak, förutom när man kort nämner hans dotter och sambo. Men det är bara män som får komma till tals i texten, bland annat Fredrik Ljungberg, Jonas Olsson och John Cross. Sen är det även många andra män som nämns, bland annat hans pappa, Zlatan, Erik Hamrén, Joey Barton, Thierry Henry, Patrick Vieira, Dennis Bergkamp och Quincy Owusu-Abeyie.¹²³

Gemensamt för artiklarna om Joel och Sebastian är att deras pappor får ta stor plats. I artikeln om Sebastian så berättar hans pappa om att han varit sonens tränare och om den hemlängtan som Sebastian kände under sin första tid i England. I artikeln om Joel får hans pappa inte komma till tals men man berättar mycket om honom och hans livshistoria. Mammorna förekommer endast kort, antingen på en liten bild eller i en enda mening. I och med detta kan man se att Café återigen premierar relationen män emellan. En mans relation till en kvinna, i detta fall sonens relation till sin mamma, ses inte som lika viktigt som relationen till sin pappa.¹²⁴

Vi ser också skillnader i hur männens och kvinnornas framgång beskrivs. I ingressen om Agnes så presenteras hon med att ha ”branschens bästa låtskrivare i ryggen”. I Sebastians och Joels fall så figurerar det namn på personer som de arbetar och arbetat med, men ingenstans framställs det som att de någonsin varit beroende av andra för att nå den framgång som de gjort.

En annan sak som är väldigt tydlig överlag är att Café visar att det är personporträtten om män som är de anser vara de viktigaste. Detta kan man se på artiklarnas längd. De artiklar som handlar om män täcker alltid fler sidor än de som handlar om kvinnor. Artikeln om Joel Kinnaman täcker åtta sidor, Sebastian Larsson nio sidor, Agnes Carlsson sex sidor och Icona Pop fem sidor. En annan aspekt som även visar att det är de manliga porträtten som prioriteras är att Café har lagt mer kraft på

---

¹²³ Thomas Johansson, Red., Per Månson, (2007), s. 422-423.

¹²⁴ Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

bakgrundsinformation i de artiklarna. I till exempel artikeln om Sebastian säger reportern att han har följt Sebastian under åtta år. Reportern har även kontaktat personer i Sebastians närhet för kommentarer som sedan blir citat i artikeln. I de artiklar som handlar om kvinnor har man dock inte intervjuat några andra personer än kvinnorna själva.¹²⁵

I alla artiklar finns det bilder där intervjupersonens blick möter kameran. Detta får dock olika betydelser beroende på vilket kön personen har. När en man tittar in i kameran så skapar det en vi-känsla på en vänskapsnivå men när en kvinna gör det, med kisande blick och öppen mun, så blir stämningen snarare sexuell än vänskaplig. I bilder som föreställer kvinnor så visar man mer hud och former, de har tajta kläder i sensuella material såsom spets, glitter och lack. I och med detta kan man se att Café vill framhäva de typiskt kvinnliga attributen.¹²⁶ Med det blir kvinnan ett sexuellt objekt som ska visas upp för en manlig publik.¹²⁷ Männerna, alltså publiken, får på så sätt en sexuell makt över kvinnorna.¹²⁸

I övrigt är det också typiskt heterosexuella normer som upprepas i alla texter. Till exempel så finns fotbollsreferenser i båda artiklarna som handlar om män. I Sebastians fall ligger det naturligt fokus på hans karriär som fotbollsspelare men även i texten om Joel nämner man fotboll.

*”Men från och med nästa år kommer Hammarbyfansen att ha en oslagbar fördel i slaget om Stockholm. Hammarby kommer att ha RoboCop på läktaren.”*¹²⁹

I artiklarna om kvinnorna ser vi att mycket fokus har lagts på feminint utseende. De är stylade med smink runt ögonen, har lockat hår och festliga kläder. Mycket klänningar och kjolar. Männerna är också stylade men deras stil är mer avslappnat och bekväm. Konsekvensen blir i och med detta att man ytterligare förstärker vi-känslan mellan männen som porträtteras och männen som läser, eftersom de på så sätt kan knyta an till den ”vanliga killen” som syns på bilderna. De artiklar som porträtterar kvinnor visar

---

¹²⁵ Thomas Johansson, Red., Per Månson, (2007), s. 422-423

¹²⁶ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

¹²⁷ Ibid., s. 41-42.

¹²⁸ Margareta Ljung, Red., Per Månson. (2007), s. 227.

¹²⁹ Café, 2012-08

däremot återigen att man genom deras klädsel och styling vill framställa kvinnorna som åtråvärda objekt som ska betraktas av en manlig publik.

Även vad gäller adjektiv i texten så ser vi en tendens i normativa skillnader. Kvinnorna beskrivs med ”mjukare” adjektiv, såsom guldkantat, orädd, ödmjuk (Agnes), spontana och smittande (Icona Pop). Killarna däremot beskrivs med mer kraftfulla adjektiv där rubriken om Joel är ett praktexempel, ”En hårdkokt historia”.

Överlag är språket i artiklarna om männen hårdare. Ord som hårdkokt, smutsigt, hat, död och våldtäkt förekommer i artiklarna om män men det är inte lika tufft i de artiklar som handlar om kvinnor. Café utmanar inte alls de heterosexuella normer som finns utan följer dem snarare. Den artikeln som sticker ut litegrann är den om Icona Pop. Den har en hårdare framtoning och nästan inga män alls figurerar i texten men samtidigt har den fortfarande sitt tydliga fokus på kvinnlighet och sexualitet.¹³⁰

6 Slutdiskussion

Med vår forskning har vi velat undersöka om det finns skillnader i hur män och kvinnor framställs i tidningen Café. I den här delen kommer vi besvara våra forskningsfrågor, diskutera kring de resultat vi kommit fram till och ge förslag till vidare forskning.

6.1 Slutord

I de fyra artiklarna vi har granskat så finns det likheter men det finns även anmärkningsvärda skillnader i hur män och kvinnor framställs. De skillnaderna vi sett hänger ihop med de typiskt normativa föreställningar som länge funnits kring det kvinnliga och manliga genuset. Precis som Butler pratar om så produceras och reproduceras ständigt könsrollerna och i Café utmanas inte alls de heterosexuella normer som finns idag.¹³¹ I och med detta så tycker vi inte att Café gynnar utvecklingen för jämställdhet, där män och kvinnor borde bli presenterade med utgångspunkt i sina personliga egenskaper snarare än i sitt biologiska kön.

---

¹³⁰ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

¹³¹ David Gauntlett, (2008), s. 145-148.

Alla val som gjorts före, under och efter produktionen av de här artiklarna ser vi som medvetna.¹³² Med andra ord är det en avsiktlig handling av Café att faktiskt framställa personerna på det sätt som de gör, bland annat genom val av citat, arrangerade och icke-arrangerade bilder och vad man väljer att fokusera på i brödtexten.

Agnes framställs som en väldigt endimensionerad kvinna på arrangerade bilderna. Tillsammans med texten ger man henne en roll där hon är typiskt kvinnlig och väldigt beroende av män. Detta blir speciellt märkbart under hennes medverkan vid kronprinsessans bröllop, där prins Daniel är mannen som bestämmer över Agnes medverkan och därmed också styr henne. Ett sätt att nedvärdera henne i förhållande till männen. Detsamma gäller när man jämför henne med män och med mäns misslyckande istället för exempelvis Marie Picassos. Agnes karriär beskrivs som att den börjar som av en slump genom medverkan i Idol och att det är tack vare människorna hon omges av som hon lyckats. Sebastians väg mot framgång beskrivs däremot som hårt arbete och målmedvetenhet. Det här kan ses som ett sätt att återigen försöka förminska kvinnorna, att det är medfödda egenskaper såsom styrka och motivation som gör att männen lyckas medan kvinnorna är det svagare könet som får förlita sig på tur och andra människor.

I artikeln om Icona Pop visar man att det finns olika dimensioner av den kvinnliga könsrollen men det finns också många motsägelser. I texten står det att kvinnorna är självständiga och starka men på bilderna är de passiva, sexuella objekt. Dock väljer reportern att väva samman den kvinnliga självständighet som beskrivs, med att supa sig fulla och att tillfälligt idka samlag med okända människor. Att den kvinnliga styrkan i så fall ska baseras på såna premisser är återigen en faktor som gör att Café förminskar kvinnorna och detta gör också att artikeln blir oseriös.

Samtidigt som kvinnorna framställs som ett hot mot patriarkatet så desarmerar man också hotet genom att spela på den kvinnliga sexualiteten. Kvinnorna på bilderna framställs som kuttersmycken som enbart finns till för att kittla den manliga publiken. Att Café väljer att framhäva citat där sexuell frustration sägs vara kvinnornas inspirationskälla visar att även om inga män står bakom deras framgångar, så är sexualiteten det avgörande för att de har lyckats. Det här är ett sätt för reportern att tillsammans med fotografen och männen i publiken visa överordning över kvinnorna i

---

¹³² Thomas Johansson, Red., Per Månson, (2007), s. 422-423.

porträttet. I bild och text är deras kroppar och sexualitet hela tiden i fokus och tillgängliga för den manliga publiken i det homosociala medierummet.¹³³ Kvinnorna framställs, eller är till och med medvetna om hur de ska uppträda för att de ska behaga den tilltänkta manliga publiken.¹³⁴

Både män och kvinnor socialiseras under hela sina liv in i att uppträda i sina respektive könsroller. På bilderna framställs kvinnorna som objekt som ska bli betraktade av en manlig publik.¹³⁵ Hirdman talar om att kvinnor under livets gång lär sig att uppträda på ett visst sätt för att behaga det manliga könet, helt enkelt hur de ska vara och se ut för att duga som kvinnor. Männerna i sin tur lär sig hur de ska vara som personer för att fungera bland andra män utan att behöva anpassa sig eller vara beroende av kvinnorna. Detta syns tydligt i artiklarna just i och med att det är kvinnornas relation till männen som hela tiden framhävs, men inte männens relation till kvinnor.¹³⁶ Eftersom Café i huvudsak riktar sig mot en manlig publik så är det i första hand hur män bör uppfatta kvinnor och män, som vår studie handlar om. De ideal som Café förmedlar är inte eftersträvansvärda eftersom våra resultat visar att Café ger en skev bild av verkligheten. Det vi ser i medierna blir en del av vår vardag, det blir på många sätt en sanning. Speciellt i artiklar som porträtterar kända människor får det en effekt på oss, det visar oss hur man ska se ut, hur man ska bete sig och hur man ska gå tillväga för att bli framgångsrik, rik, eftertraktad och bäst på något. Det ger en skev syn av hur majoriteten av människorna i världen faktiskt är och ser ut. I och med detta blir de manliga läsarna också en sorts konsumtionsvaror i det homosociala medierummet som Café bygger upp.¹³⁷

Också i valet av frågor som ställs till personerna kan man utläsa skillnader. Café får på detta sätt kvinnor att framstå som sexuella, tillgängliga och lössläppta medan männen får en mer seriös framtoning, bland annat på det sätt som man talar om droger. Männerna framställs som kontrollerade renlevnadsmänniskor medan kvinnorna är mer eftergivna och har lättare för att tappa kontrollen. Joels elektroniska cigarett visar en positiv sida där han tagit sig ur ett missbruk, medan man i texterna om både Agnes och Icona Pop kan läsa om spritvanor och fyllor.

---

¹³³ Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

¹³⁴ David Gauntlett, (2008), s. 41-42.

¹³⁵ Ibid.

¹³⁶ Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

¹³⁷ Anja Hirdman, (2001), s. 20-21.

Tydligt är att reportern i alla artiklar försöker bygga upp ett socialt medierum där hen bjuder in den manliga publiken. Reportern styr med hjälp av sina frågor framställningen och hen, tillsammans med intervjupersonen, skapar en homosocial gemenskap som publiken inbjuds vara en del av. Eftersom den tilltänkta publiken är män så genomsyras medierummet av en patriarkal struktur där mannen är överordnad kvinnan och det syns i både text och bild. Med de teorierna som vi har använt oss av så blir resultaten relativt tydliga, visst finns där gråzoner men överlag så ser vi starka samband och skillnader i hur kvinnor och män framställs. Kvinnan blir förminskad i och med att vi använder oss av feministiska teorier som har sin utgångspunkt i männens makt över kvinnor. Det vi kommit fram till i vår undersökning av dessa artiklar är att männen framställs som distansierade, självständiga och starka medan kvinnorna framställs som känsliga, beroende och svaga.

Vår studie visar de skillnader som finns i ett av de största livsstilsmagasinen för män i Sverige, vad gäller framställning av kvinnor och män i personporträtt. Vi anser att medierna har ett stort ansvar vad gäller representation och framställning av män och kvinnor i samhället. Det handlar inte bara om att kvinnor ska finnas med och få lika mycket plats som männen, det handlar också om hur de porträtteras. Medierna är inte bara med och reproducerar uppfattningar om vad som är typiskt manligt och kvinnligt, de är också med och skapar nya uppfattningar. Och med detta så kommer ett ansvar, ett krav på journalistiken och de enskilda journalisterna. Det handlar om en medvetenhet och om att bidra till en bättre samhällsutveckling vad gäller jämställdhet.

Genusforskningen är ett sätt att öka medvetenheten om de skillnader som finns och förhoppningen är att ökad medvetenhet kan leda till förändring. Förändring både i hur mottagarna reagerar på det de möts av, men också förändring i de medvetna och omedvetna val och traditioner som finns ute på redaktionerna. Det handlar om medvetenhet ända ner på individnivå, både hos den enskilde journalisten med dennes val och hos individen som möts av en artikel och som då inte bara läser utan också ifrågasätter. Vi är som mottagare vana vid retuscherade bilder och förskönande framställningar av människor och kanske har dessa vanor gjort oss ouppmärksamma och hindrar oss från att reflektera över vad som egentligen är de bakomliggande motiven i hur en person i en artikel framställs. Eftersom medierna är en så pass stor del

av vår vardag så anser vi vår forskning bidrar med en liten, men ack så viktig, insikt i hur skevt vårt samhälle fortfarande är vad gäller kön och framställning i livsstilsmagasinet Café.

6.2 Förslag på fortsatt forskning

I vår forskning har fokus legat på att se hur kön påverkar framställningen av en person i ett magasin som riktar sig till män. För att utveckla detta och få en bredare syn på könets påverkan i hur en person framställs skulle man kunna göra en likadan undersökning i ett magasin som riktar sig till kvinnor, och sedan följa upp med att jämföra resultaten av undersökningarna.

En annan fråga som kan vara intressant att undersöka är hur Cafés framställning av genus har förändrats över tid. Genom att granska gamla utgåvor skulle man då kunna se om det skett en förändring genom åren eller om genus alltid har reproducerats på det sätt som vi kommit fram till. Eftersom att medier faktiskt spelar en roll i uppfattningen av vad som är typiskt kvinnligt och manligt är det viktigt att se om de tar mer ansvar nu för tiden vad gäller detta, om det är likadant som innan eller om ansvaret har minskat över tid.

I vår undersökning har vi tittat på vad som faktiskt möter publiken. Något som skulle vara intressant att undersöka vidare är vad detta får för konsekvenser, det vill säga receptionsstudier. Det är viktigt att granska hur personer framställs i medierna för att sedan kunna gå vidare och se vad detta betyder för hur människor tolkar och skapar idéer om vad som är feminint och maskulint, och vilken betydelse det får för hur vi sedan själva reproducerar och skapar bilder av genus.

Något som också känns intressant är att undersöka hur medvetna valen vid framställningarna faktiskt är? Följer medarbetarna en redaktionell tradition där man inte tänker på skillnader i framställningen eller finns det en baktanke med detta sätt att framställa kvinnor och män? Det hade varit intressant att följa upp vår forskning med kvalitativa intervjuer där redaktörer, fotografer och andra medarbetare på tidningen Café får komma till tals.

7 Referenser

7.1 Litteratur

Bergström Göran, Boréus Kristina, (2005), *Textens mening och makt*. Studentlitteratur, Lund.

Butler Judith, (1990), *Genustrubbel: feminism och identitetens subversion*. Diadalos, Göteborg.

Edström Maria (2006), *TV-rummets eliter: föreställningar om kön och makt i fakta och fiktion*. JMG Institutionen för journalistik och masskommunikation Göteborgs universitet, Göteborg.

Gauntlett David, (2008), *Media gender and identity: an introduction*. Routledge, London, New York.

Hansson Hasse, Karlsson Sten-Gösta, Nordström Gert Z, (2006), *Seendets Språk – exempel från konst, reklam, nyhetförmedling och semiotisk teori*. Studentlitteratur, Lund.

Hirdman Anja, (2001), *Tilltalande bilder*. Atlas, Stockholm.

Hofstede Geert, (1998), *Masculinity and Femininity: The Taboo Dimension of National Cultures*. Sage, Thousand Oaks.

Lindgren Simon, (2009), *Populärkultur Teorier, metoder och analyser*. Liber AB, Malmö.

Merriam Sharan B, (2010), *Fallstudien som forskningsmetod*. Studentlitteratur, Lund.

Mral Brigitte, Olinder Henrik, (2011), *Bildens Retorik i journalistiken*. Norstedts, Stockholm.

Månson Per, (2007), *Moderna samhällsteorier: Traditioner, riktningar, teoretiker*. Norstedts akademiska förlag, Stockholm.

Närvänen Anna-Liisa, (1999), *När kvalitativa studier blir text*. Studentlitteratur, Lund.

Renberg Bo, (2010), *Retorikanalys En introduktion*. Studentlitteratur, Lund.

Van Zoonen Liesbet, (1994), *Feminist Media Studies*. Sage, London.

7.2 Webreferenser

Aller Media. <http://aller.se/varumarken/magasin/cafe/> (2013-11-14)

Tidningsstatistik. <http://ts.se/Mediefakta/Index.aspx?mc=003365> (2013-11-14)

Tidningsstatistik. <http://ts.se/Mediefakta/Tidskrifter.aspx> (2013-11-14)

7.3 Artiklar/ uppsatser

Laura Mulvey, (1975), Visual Pleasure and Narrative Cinema. *Screen*. 16(1975):3, s. 6-18.

7.4 Tidsskrifter

Café 2012-02, Aller Media

Café 2012-08, Aller Media

8 Bilagor

8.1 Bilaga 1 Denotationsanalys

Sebastian Larsson

Bild 1: Täcker en hel sida och är en närbild på Sebastians ansikte. Han tittar rakt in i kameran med allvarlig blick, spänt ansikte och svagt öppen mun. Bilden är svartvit. Man kan ana att han har någon sorts skjorta eller jacka på sig, möjligtvis flanell och precis vid halsen kan man se kragen på vad som troligtvis är en t-shirt i bomull i någon ljus färg.

Bild 2: En liten bild som visar när Sebastian spelar fotboll. Han är i en närkamp om bollen med en motståndare. Bilden är i färg och det är en helbild. Sebastian har en röd-vitrandig matchtröja, svarta shorts och röda strumpor. Han ansiktsuttryck är ansträngt, blicken är riktad ner mot gräsmattan och hans högerfot siktar mot bollen som är i luften framför motståndaren. Motståndarens matchställ är svartvitt.

Bild 3: En bild i färg som fyller en hel sida. Bilden är en helbild som visar Sebastian sittandes avslappnat i en soffa tillsammans med en äldre man. Miljön påminner om en pub. Väggen bakom dem är fylld av inramade foton på bland annat fotbollsspelare och fotbollsarenor. En inramad rödvit matchtröja är central i bilden och hänger rakt ovanför männen. Sebastian tittar leendes in i kameran och detsamma gäller den äldre mannen. Sebastian har grå jympaskor, blå jeans och en grå bomullströja på sig. På hans högra ringfinger sitter en ring i silver. Den äldre mannen har bruna skor och byxor och en grå tröja med blåa ränder över bröstet.

Bild 4: En helbild i färg som täcker en hel tidningssida där Sebastian står lutad mot en tegelvägg. Han har ett ganska tryggt och lugnt ansiktsuttryck, lite öppen mun och hans blick möter kameran. Han har rödblå jympaskor, beigea chinos, en blåvitrandig skjorta och en mörkblå rock på sig. Bakom honom på väggen har någon klottrat ordet ”SHARKS” med vit sprayfärg.

Bild 5: Är en liten bild som tillsammans med två andra små bilder ligger påklistrad i bild 4 till höger om Sebastian. Bild fem är en helbild i färg som visar två pojkar (som ser ut att vara i tioårsåldern) som spelar fotboll i en idrottshall. Det är en kamp om

bollen. Den främre pojken är närmast kameran, blond och verkar vara den som har kontroll på bollen. Han har en rödvitrandig tröja, blå shorts och strumpor och svarta fotbollsskor. Hans blick är fokuserad på bollen. Den andra pojken har brunt hår, blå tröja, svarta strumpor och fotbollsskor. Hans blick är också riktad mot bollen.

Bild 6: Den andra påklustrade bilden är också en liten helbild i färg som visar två pojkar i blåvita fotbollskläder. Denna gång är det två blonda pojkar som även de troligtvis är i tioårsåldern. De befinner sig utomhus på en gräsmatta och solen skiner. Den ena pojken har ryggen mot kameran, den andra kan man se ansiktet på. Pojken som visar ansiktet verkar glad och busar med den andra. Hans blick är fokuserad på den andra pojkens mage.

Bild 7: Den tredje och sista påklustrade bilden visar fyra personer i halvbild som står uppradade med blickarna vända mot kameran. Längst ut till vänster står en man i fyrtioårsåldern. Hans vänstra arm ligger runt axlarna på en kvinna i samma ålder. Framför honom står en blond pojke i tolvårsåldern och mannens högra arm håller om pojken. Till höger om kvinnan står ytterligare en blond pojke. Han är längre än den andra och ser därför lite äldre ut. Alla fyra personerna på bilden har ljusa kläder på sig. Bilden är tagen utomhus på någon form av gata eller terrass och man kan ana havet i bakgrunden.

Bild 8: Är en liten bröstbild på Sebastian. Han har en rödvit fotbollströja på sig och är utomhus. Han ser ut att vara i sjuttonårsåldern. Han har axellångt blont hår och hans blick är riktad till höger om kameran.

Bild 9: En liten helbild i färg som visar Sebastian när han spelar fotboll. Han har gul tröja, mörkblå shorts och gråröda fotbollsskor. Hans kropp är i rörelse, vriden och hans högerfot siktar mot bollen. Till vänster om honom i bilden syns en motståndare i blåvitt matchställ på språng mot Sebastian.

Bild 10: En bild i svartvit som täcker en hel sida. Bilden är nästan en helbild men man har beskurit den i mitten på Sebastians smalben. Bilden är tagen när Sebastian går. Han kommer in från höger i bild och man ser honom i profil. Hans ansikte är vänt mot kameran. Hans blick möter kameran, han ser allvarlig ut och hans mun är smått öppen. I

bakgrunden syns ett stort järngaller och igenom det kan man ana havet eller något annat vattendrag. Sebastian har på sig ett par mörka byxor, troligtvis i jeanstyg, en ljus jacka och en ljus tröja med en skjorta under. Jackan är öppen och han har händerna nedstoppade i fickorna.

Bild 11: Är en liten helbild i färg som visar Sebastian lattjandes med en fotboll på en gata kantad av tegelhus. Solen skiner. Han har jympaskor, blå jeans, gråblå tröja och en rödbeige jacka som är öppen på sig. Bollen är i luften över Sebastian och hans huvud är böjt uppåt med blicken fäst på den.

Agnes Carlsson

Bild 1: Är i färg och täcker en hel sida. Det är en halvbild. Agnes sitter i baksätet i en bil. Hon har en vit spetsklänning och svart skinnhandskar på sig. Hon sitter smått lutad åt vänster, hennes högerhand är höjd och nuddar sidan av huvudet. Agnes lår är nakna och syns längsmed hela nederkanten av bilden. Hennes hår är nedsläppt och lockat, hennes blick möter kameran och munnen är smått öppen.

Bild 2: En liten helbild i färg som visar Agnes tillsammans med andra personer utomhus en solig dag. De ser ut att befinna sig på ett tak eller någon form av scen. Agnes är i mitten av bilden. Hon har solglasögon, beige tubtopp, blå chinos och svarta pumps på sig. Snett bakom Agnes står två lättklädda kvinnor och pratar, till höger om henne står två män med bar överkropp. Den ena är på väg mot Agnes. Till vänster om Agnes står ytterligare en man med bar överkropp.

Bild 3: En liten halvbild i färg som visar Agnes snett bakifrån i en korridor. Hon är på väg att kramas med en man som ler. Agnes har en svart kortärmad klänning på sig som slutar nedanför rumpan och han har en långärmad mörk tröja och ljusa byxor.

Bild 4: En liten halvbild i färg. Agnes står mittemellan två killar framför en vägg med foton. Hon har en vit klänning på sig. Mannen till vänster är kortklippt och har en svart skjorta och en svart skinnjacka på sig. Mannen till höger har lite längre hår än den förra. Han har mörkblå jeansbyxor, en ljus bomullströja och jeansjacka på sig. Agnes ler och tittar in i kameran. Killarna ser lite lugnare ut, men nöjda och deras blickar tittar också in i kameran.

Bild 5: En liten halvbild i färg som visar Agnes uppställd tillsammans med tre killar. Två av dem står till vänster om Agnes. De har båda två solglasögon på sig. Till höger om Agnes står en man i blå hatt och i bakgrunden står en annan man med svarta solglasögon och tittar åt kamerans håll. Agnes ler, hon har en svart tight klänning på sig och killarna har lite lösare mestadels ljusa kläder.

Bild 6: En liten helbild på Agnes i rosa morgonrock sittandes på en obäddad säng med vita lakan. Hon lutar sig på sin högra arm och tittar leendes med blicken mot kameran.

Bild 7: En liten helbild i färg som visar Agnes sjungandes på scen. Han har en mikrofon i vänsterhanden och högerhanden höjd bakom huvudet. Hon är vänd mot kameran men hennes blick är vänd bortåt. På sig har hon svarta högklackade skor, korta skinnshorts med hög midja och nitar, och en matchande svart bustier i skinn med nitar på.

Bild 8: Bilden täcker en hel sida. Brösbild i svartvit på Agnes som tittar in i kameran. Hon har en svart stickad tröja på sig, på huvudet har hon någon form krona med fjädrar, hennes hår är utsläppt och läpparna är lite öppna.

Bild 9: En bild i svartvit som täcker ungefär en tredjedel av en sida som är en blandning av hel- och halvbild. Agnes står och tittar in i kameran. Precis som på första bilden är hennes hår utsläppt och läpparna lite öppna. På sig har hon en mörk klänning i spets och fjädrar. Hon har händerna i midjan och hennes naglar är målade.

Bild 10: En liten halvbild som visar Agnes tillsammans med en äldre man. Agnes har en beige klänning med paljetter på sig och hennes hår är uppsatt. Mannen har kostym, vit skjorta och slips. Båda ler och tittar in i kameran.

Bild 11: En halvbild som täcker en hel sida. Agnes sitter i baksätet på en bil. Hennes blick är vänd bort från kameran snett nedåt vänster. Hennes mun är lite öppen. Hon har svart kort klänning och skinnhandskar på sig. Hennes ben är nakna riktade mot kameran.

Joel Kinnaman

Bild 1: Täcker en hel sida, det är en svartvit halvbild där Joel har en cigarett i mungipan. Han har ljusa byxor, ljus T-shirt och en dunliknande väst som det ser ut att vara stänkt av målarfärg på. Han står framför en vit bakgrund, tittar in i kameran och är på väg att sticka ner händerna i västens fickor.

Bild 2: Är en liten bild där det står "ROBOCOP" nere i vänstra hörnet. Det ser ut att vara en kopia av en plansch eller framsida av en film. Det står en person iklädd plåtutrustning vid en bil med röda sirener. Bildörren är öppen och personen tittar mot kameran. Uppe i vänstra hörnet finns tre rader med text där det står "PART MAN, PART MACHINE, ALL COP".

Bild 3: Är också den liten och är troligtvis en inklistrad plansch eller framsida av en film/bok. Det är en halvbild på Joel, smutsig i ansiktet och med en smutsig vit skjorta på sig. Han håller en pistol i sin högra hand och tittar ner åt sidan, han ser arg ut. Uppe i högra hörnet, bredvid Joels ansikte, finns det text. Det som går att utläsa trots den lilla storleken är "JENS LAPIDUS, SNABBA CASH II, EN FILM AV BABAK NAJAPI".

Bild 4: Täcker en hel sida och är en halvbild i färg. Joel sitter på en svart pall, smutsig i ansiktet, och tittar in i kameran med en cigarett i handen. Han ler snett med stängd mun och händerna vilar på låren. Han har en beige jacka, skitig grå t-shirt och mörka byxor på sig. Nere i högra hörnet syns ett par kvinnohänder med nagellack, den ena handen håller i en sminkdosa och den andra sminkar hans hand. Färgerna på sminket är olika nyanser av brunt. Bakgrunden går i en gråvit nyans.

Bild 5: Täcker en helsida och är en bröstbild i färg på Joels ansikte. Han har en mörk svartblå jacka på sig med en dragkedja knäppt ända upp. Jackan är smutsig. Han blundar och gör en konstig min, det ser ut som han tagit ett djupt andetag och håller andan. Bakgrunden går i en gråvit nyans.

Bild 6: Är liten till storleken och ser ut att vara en ögonblicksbild från en filmscen. Det är en halv/närbild där Joel har ett hårt grepp om en annan mans ansikte och argt stirrar ner på denne. I bakgrunden står en kvinna i oskärpa och tittar på. Joel har grå hoodie

och en mörk jacka över och övriga kläder är även dem i mörka färger. Bakgrunden i oskärpa har en rödrosa färgton.

Bild 7: Täcker en fjärdedels sida och en hel svartvit halvbild på Joel. Han har svarta byxor och svart, helknäppt jacka. Han står med händerna i byxfickorna och tittar bort med ett uttryckslöst ansikte. I sin högra hand håller han en cigarett. Bakgrunden är vit.

Bild 8: Är en närbild på Joels ansikte i färg, beskuren precis ovanför ögonbrynen och nedanför munnen. Högra ögonbrynet är lite lyft och han tittar upp mot bildens vänstra hörn. Han ser sammanbiten ut. En mörk krage syns vid halsen. Bilden täcker knappt en fjärdedels sida.

Bild 9: Är en inklistrad framsida av tidningen "Playboy", man ser namnet på tidningen och ett flertal puffar tillsammans med en mörkhårig kvinna i en röd bikini. Hon står i en pool, lutar sig med båda händerna mot kanten och tittar in i kameran. Färgerna på texten i bilden går i rött, gult och svart och är skrivna på engelska.

Icona Pop

Bild 1: Täcker en och en halv sida och är i färg. Det är en helbild där Aino och Caroline sitter på några högtalare, lutade mot varandra med högtalare bakom sig. De har båda kysande, avslappnade blickar och tittar in i kameran med lite öppna munnar. Aino har svart hår, svart skinnjacka med pälsdetaljer, vit tröja, svart kjol och svarta boots. Hon har en tatuering i färg på vänstra vaden och på hennes vänstra hand som hänger ner mot foten finns två ringar. Hennes högra hand vilar i knät. Caroline har rött hår, ljusblå, slitna jeans, svarta boots och en tröja prydd av stenar i olika nyanser av vitt, guld och dovt grönt. Hennes högerhand vilar mot bröstet och håller i en svart skinnjacka som knappt syns. Förutom högtalarna bakom dem är bakgrunden väldigt mörk.

Bild 2: Täcker ungefär en tredjedels sida och är en svartvit halvbild på Aino och Caroline. De tittar båda in i kameran med öppna munnar. Caroline som står till vänster lyfter hakan och kisar in i kameran. Hon har utsläppt hår, svart tröja, en mönstrad, kort kjol och håller sin arm runt Ainos midja. Aino har kort svart hår, en svart skjorta med mönster på och vad som ser ut att vara en svart glansig kjol nertill. Kläderna är mörka

och lite i oskärpa så det är svårt att exakt se vad de har på sig. I bakgrunden syns högtalare.

Bild 3: Är en halvbild på Caroline och Aino som täcker en hel sida. De ligger ner på en brunspräcklig matta, båda tittar in i kameran med stängda munnar. Aino ligger till vänster med sin vänstra hand under huvudet. Den högra handen ligger på höften. Hon har en grå, tajt klänning på sig och på högra armen syns en tatuering och ett armband med nitar. Hennes vänstra ben ligger böjt uppåt under henne och visar ett par bruna kängor. Caroline har en svartmönstrad, halvt genomskinlig klänning på sig där BH:n syns igenom. Hennes högerhand vilar på magen och på handleden syns en tatuering. Vänsterhanden är utanför bild.

Bild 4: Är en svartvit bröstbild som täcker en tredjedels sida. Båda kvinnorna tittar in i kameran med öppna munnar. Aino står till vänster med hakan höjd och kisar in i kameran. Hon har en jeansväst på sig och lutar huvudet bakåt mot Caroline. Caroline har håret utsläppt och en slinga täcker henne vänstra öga.

Bild 5: Är grafik på en grön bakgrund. Överskriften är ”DEN SVENSKA DANSVÅGEN”, pilar pekar mot olika håll och andra svenska artisters ansikten syns mot bakgrunden.